

نواندنه‌وهی بۆشایی له کورته‌چیرۆکی کوردیدا:
خویندنه‌وهی ده‌روونشیکاران‌ه‌ی نمونه به‌ره‌مه‌می
شیرزاد هه‌سه‌ن، عه‌تا نه‌ه‌ایی و مه‌مه‌د پ‌ه‌مه‌زانی

به‌ختیار سه‌جادی^۱؛ تووره‌ج خوسره‌وی^۲ (نویسنده مسؤل)

نوع مقاله: پژوهشی

تاریخ دریافت: ۲۰ مرداد ۱۳۹۹؛ تاریخ پذیرش: ۲۱ بهمن ۱۳۹۹؛ صص. ۶۹-۸۵

DOI: <https://www.doi.org/10.34785/J013.2020.167>

پوخته

چکیده

تحلیل خلاء و آثار و عواقب آن در سوژکتیویته می‌تواند ناخودآگاه و درون سوژه را بهتر واکاوی کند و آن دسته از میل، خواست و کمبودهایی را که در ناخودآگاه سوژه جا خوش کرده‌اند، نمایان سازد. پژوهش پیش‌رو تلاش می‌کند از منظر آراء لاکان و رویکرد روانکاوانه، سه داستان کوتاه کردی را بررسی کند و با توجه به موقعیت، زندگی، ذهنیت و پیش‌زمینه سوژه کردی، انواع خلاء بازنمایی شده در این آثار را مورد بررسی قرار دهد. این آثار عبارتند از: «لوزان» اثر شیرزاد حسن، «من ... تو را ... دوست ... دارم» نوشته عطا نهایی و «عینک و سمعک» اثر محمد رمضانی. این سه اثر تلاش کرده‌اند سه گونه متفاوت خلاء را در سوژکتیویته کردی مورد بازنمایی قرار دهند که شامل خلاء هویت ملی، عشق آزادانه و خلاء ذهنیت مدرن می‌شوند. خلاء موجود در ناخودآگاه شخصیت‌ها، باعث اختلال و عدم تعادل شده است و این حالت ذهنی خود را در زبان نمایان می‌کند.

لیکدانه‌وهی بۆشایی و ده‌رکه‌وته‌کانی له سوژێکتیڤیته‌دا، ناخودئاگا و ناخی سوژه باشتەر ده‌رده‌خات و په‌نجه‌ش ده‌خاته سه‌ر نه‌و مه‌یل و خواست و که‌م‌و‌کوورپییانه‌ی له ناخودئاگای سوژه‌دا جینگه‌یان خۆش کردووه. له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا هه‌ول دراوه له سه‌ی کورته‌چیرۆکی کوردی به‌ گوێردی پینگه، ژیان، زه‌بنییه‌ت و باشخانی سوژه‌ی کوردیی نوێندراو له‌و به‌ره‌مه‌مانه‌ بکۆلدرێته‌وه و به‌ پێی روانگه‌کانی لاکان و بۆچوونی ده‌روونشیکاران‌ه ده‌ست به‌خێته سه‌ر بۆشایی نوێندراو له‌و به‌ره‌مه‌مانه‌دا. نمونه‌کان بریتین له «لوزان» به‌ره‌مه‌می شیرزاد هه‌سه‌ن، «من ... تو ... دوست ... کردی ...» خۆش ... ده‌وی» نووسینی عه‌تا نه‌ه‌ایی و «عه‌ینه‌ک و سه‌مه‌ک» به‌ره‌مه‌می مه‌مه‌د پ‌ه‌مه‌زانی. ئەم سه‌ی نمونه‌یه هه‌ولیان داوه سه‌ی چه‌شنی جیاوازی بۆشایی له سوژێکتیڤیته‌ی کوردیدا بنوێنه‌وه که بریتین له بۆشایی ناسنامه‌ی نه‌ته‌وه‌یی، بۆشایی سۆز و نه‌وینی نازاد له جقاتی نه‌رسته‌واندا و بۆشایی زه‌بنییه‌تی مۆدێرن. نه‌نجامی توێژینه‌وه‌که نه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خات که بۆشاییه‌ ئاماژه‌پێکراوه‌کان له ناخودئاگای که‌سایه‌تییه‌کانی به‌ره‌مه‌مانه‌کاندا ناماده‌بوونی به‌رچاویان هه‌یه و بوونه‌ته هۆی سه‌ره‌لدانی تینکچوویی و ناهاوسه‌نگیی ده‌روونیی. هه‌ر سه‌ی جوێری بۆشایی باسکراو ئاماژه بۆ دۆخی زه‌بنیی که‌سایه‌تییه‌کان ده‌که‌ن و تینکرا له زمانی که‌سایه‌تییه‌کاندا ده‌رکه‌وتونه.

واژگان کلیدی: داستان کوتاه کردی؛ سوژکتیویته؛ خلاء؛ ناخودآگاه
ساختمند؛ ابژه پتی a.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: کورته‌چیرۆکی کوردی؛ سوژێکتیڤیته؛
بۆشایی؛ ناخودئاگای پینکها‌ته‌مه‌ند؛ ئۆبژه پوتی a.

۱- پیشه‌کی

توێژینه‌وه‌ی نیوان‌بواری، به‌ تایبه‌ت له لیکۆلینه‌وه‌ و وێژیه‌ی، ده‌روونناسانه و کۆمه‌لناسانه‌کاندا، ده‌فه‌ریکی سه‌رنج‌راکیشه‌ بۆ ره‌خنه‌گرانی بواری نه‌ده‌ب به‌ گشتی و نه‌ده‌بی هاوچه‌رخ به‌ تایبه‌تی. له نیوان بژارده‌ ره‌خنه‌یییه‌ زۆروبووره‌کاندا و به‌ مه‌به‌ستی ره‌خساندنی زه‌مینه‌ بۆ خویندنه‌وه‌ی نیوان‌بواری له لیکۆلینه‌وه‌ نه‌ده‌بییه‌کاندا، زیاتر سه‌رنج دراوته‌ دوو بۆچوونی جیاواز که بریتین له بۆچوونه‌ کۆمه‌لناسانه و ده‌روونشیکاران‌ه‌کان. ئەم دوو تیروانینه‌ که لق‌پۆیی زۆریان‌لی‌بۆته‌وه و هه‌ر کام ده‌په‌رژینه‌ سه‌ر

b.sajadi@uok.ac.ir

touraj1398@gmail.com

۱. دانشیار زبان و ادبیات انگلیسی، پژوهشگر پاره‌وقت پژوهشکده کردستان‌شناسی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

پیشکەش کردنی وینەیه‌کی جیاواز له تاکه‌که‌سی نوێندراو، له زۆربه‌ی به‌ره‌مه‌کانی ئەدەبی چیرۆکدا شیواوی رەچاواکردن و تاوتوێکردن. لەم نێوانەدا، دەروون‌شیکاری لەو پرۆه‌وه‌که‌ زۆرتر گ‌رنگی به‌ بابەتی زەینی سووژە دەدات، له‌ خۆئێندە‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ نوێ‌خ‌وازانە‌کاندا زۆرتر سەرنجی پێدراوه‌ و له‌ چاوا بۆ‌چوونه‌ پە‌خ‌نە‌ییە‌کانی تر زیاتر کە‌لکی لێ‌و‌ه‌ر‌گیراوه‌. هۆ‌کارێکی سەر‌ه‌کی گ‌رنگ‌یە‌تی به‌ کاره‌ینانی بۆ‌چوونی دەروون‌شیکارانە‌ له‌ خۆئێندە‌وه‌ی دە‌قە‌ نوێ‌خ‌وازانە‌کاندا ئە‌وه‌یه‌ که‌ ئە‌و به‌ره‌مه‌مانە‌ «هە‌ول‌ دە‌دە‌ن به‌ شی‌وه‌یه‌کی وردتر و رە‌سه‌تر زەینییه‌تی سووژە‌ی سەر‌ده‌می هاو‌چه‌رخ بنوێنە‌وه‌» (ح‌سینی و س‌جادی، ۱۳۹۷: ۳۶).^۱ ناهۆ‌شیاری یان ناخودئاگا له‌ بۆ‌چوونی دەروون‌شیکارانە‌دا نە‌ک هەر تیشکی زیاتری دە‌خ‌رێتە‌ سەر‌ بە‌ ل‌کوو تە‌نانە‌ت به‌ تە‌وه‌ری سەر‌ه‌کی ناسنامە‌ و چوار‌چۆ‌یه‌ی سووژە‌ش به‌ ئە‌ژمار دێ‌ت.

بۆ‌ لێ‌ک‌دانە‌وه‌ی به‌ستین و دیمە‌نی می‌ژوویی سەر‌ه‌ل‌دانێ‌ نوێ‌خ‌وازی، وه‌ک رێ‌بازێکی سەر‌ه‌کی له‌ ئە‌دە‌بی هاو‌چه‌رخ‌دا، پێ‌سته‌ ئاو‌ر له‌و رێ‌بازانە‌ ب‌درێ‌ت‌وه‌ که‌ نوێ‌خ‌وازییان له‌سەر‌ دامە‌زراوه‌. نوێ‌خ‌وازی له‌ ئە‌دە‌بی رۆژئاوای سە‌ده‌ی بیستە‌مدا (وه‌ک ئە‌دە‌بی ئینگلیسی، فە‌ره‌نسی و پرووسی) له‌ لایە‌که‌وه‌ له‌ سەر‌ دوو رێ‌بازی واقیعی خ‌وازی^۲ و هێ‌ما‌خ‌وازی^۳ دامە‌زراوه‌ و له‌ لایە‌کی تره‌وه‌ هاوکات رە‌خ‌نە‌گر و پە‌ره‌پێ‌ده‌ری ئە‌و رێ‌بازانە‌شه‌. نوێ‌خ‌وازی له‌ ئە‌دە‌بی چیرۆکی رۆژئاوادا (وه‌ک چه‌شنە‌ ئە‌دە‌بییه‌کانی رۆمان و کورت‌ه‌چیرۆک) زیاتر له‌ سەر‌ واقیعی خ‌وازی دامە‌زراوه‌ که‌چی له‌ شیعردا پە‌ره‌پێ‌ده‌ری هێ‌ما‌خ‌وازییه‌. پاش گە‌یشتنە‌ لووتکە‌ی واقیعی خ‌وازی ئە‌دە‌بی له‌ ناو‌ه‌راستی سە‌ده‌ی نۆ‌زده‌دا، زۆ‌ربه‌ی نووسەرانی کۆتایی سە‌ده‌ی نۆ‌زده‌، وه‌ک فینۆ‌دۆر داستایۆ‌فسکی و هینری جە‌یمز، به‌ دوا‌ی رێ‌کارێک‌دا دە‌گە‌ران بۆ‌ دەر‌ب‌رینی وردتر و پ‌و‌وتتری قوولایی ه‌زری خۆیان. ئە‌م نووسەرانه‌ هە‌ستیایان به‌ بۆ‌شاییه‌ ده‌کرد که‌ له‌ واقیعی خ‌وازی ئە‌دە‌بیدا دەر‌که‌وتبوو و ئە‌ویش بریتی بوو له‌ نە‌بوونی توانستی دەر‌ب‌رینی ورده‌کارانه‌ی هە‌ست و ه‌زری دانەر‌ یان کە‌سایه‌تی. بۆ‌یه‌ش بێ‌جگه‌ له‌ گە‌رانه‌وه‌ بۆ‌ دەر‌وون و زە‌ین رێ‌گایه‌کی تریان نە‌گرتە‌ بە‌ر. له‌ زۆ‌ربه‌ی به‌ره‌مه‌کانی ئە‌م نووسەرانه‌دا، زە‌ینییه‌تی کە‌سایه‌تییه‌کان به‌ر‌چاوتره‌ له‌ هە‌لس‌و‌که‌وتی دەر‌ه‌کییان و رێ‌کاری جۆ‌راو‌جۆ‌ری گ‌ی‌زانە‌وه‌یی به‌ شی‌وه‌ی ئە‌زمونی، له‌ به‌ره‌مه‌کانی ئە‌م نووسەرانه‌دا به‌ تاشکرا دەر‌که‌وتوه‌. ئە‌م چه‌شنە‌ هە‌ولانە‌ ئە‌گەر‌چی به‌ شی‌وه‌ی تە‌واو نە‌یانتوانی پێ‌وستییه‌کانی نووسەرانی ئە‌و به‌ره‌مه‌مانە‌ دا‌بین ب‌کە‌ن، بە‌لام ئە‌وان به‌ نووسە‌ری پیشە‌نگ دادە‌نرێ‌ن له‌بەر ئە‌وه‌ی ئاراسته‌یه‌کیان به‌ مە‌به‌ستی نواندنه‌وه‌ی زۆ‌رتر و وردتری زە‌ینییه‌ت پیک‌ه‌ینا. دواتر له‌ سەر‌ده‌می بووژانە‌وه‌ی نوێ‌خ‌وازییدا و به‌ تابه‌ت له‌ نێوان دوو شە‌ری یه‌کە‌م و دوو‌ه‌می جیهانیدا (له‌ به‌ره‌می نووسەرانی‌ک وه‌ک مارسێل پ‌رۆست، جە‌یمز جۆ‌یس، فیرجینیا وۆ‌لف و ویلیام فاک‌نیر) ژماره‌ی تە‌کنیکه‌ گ‌ی‌زانە‌وه‌ییە‌کان بۆ ئە‌م مە‌به‌سته‌، گە‌شه‌یه‌کی به‌رفراوانیان به‌ خۆیان‌وه‌ بینی و توانا ناخی کە‌سایه‌تییه‌کان تا ئاستێکی به‌ر‌چاوا، به‌ شی‌وه‌ی خۆی، بنوێند‌رێ‌ت‌وه‌. رە‌خ‌نە‌ی دەروون‌شیکارانە‌ی دە‌قە‌ ئە‌دە‌بییه‌کان له‌ سەر‌ بۆ‌چوونی دەروون‌شیکارانە‌ی تیۆری ئە‌دە‌بی دامە‌زراوه‌ که‌ به‌ هۆی دەر‌خستنی لایە‌ن و توێژە‌ نادیار و ژێ‌رینه‌کانی زە‌ینییه‌تی سووژە‌وه‌ جیگه‌ و پینگه‌یه‌کی به‌ر‌چاوی له‌ خۆئێندە‌وه‌ی دە‌ق‌دا هە‌یه‌. ئە‌م توێژینه‌وه‌یه‌، به‌ کە‌لک وەر‌گرتن له‌ پ‌وانگە‌کانی لا‌کان و بۆ‌چوونی دەروون‌شیکارانە‌ی پینک‌ه‌اته‌یی‌خ‌وازی، دە‌پە‌رژێ‌تە‌ سەر‌ شیکاری سووژە‌ و دەر‌که‌وتە‌کانی سوپ‌زیک‌تیفیه‌ته‌ له‌ س‌ج کورت‌ه‌چیرۆکی هاو‌چه‌رخ‌ی ئە‌دە‌بی کوردیدا. نموونه‌کان بریتین له‌ «لۆزان» به‌ره‌می شێ‌زاد حە‌سە‌ن، «من ... تو‌م ... خۆش ... دە‌وی» نووسینی عە‌تا نە‌هایی و «عە‌بنە‌ک و سە‌مە‌ک» به‌ره‌می محە‌مە‌د رە‌مه‌زانی.

^۱ هە‌موو وتە‌ گ‌ی‌زراوه‌ فارسی و ئینگلیسییه‌کان له‌م وتارە‌دا له‌ لایە‌ن نووسەرانی وتارە‌که‌وه‌ وەر‌گ‌ی‌زراون بۆ کوردی.

^۲ Realism.

^۳ Symbolism.

^۴ Structural.

نووسینه که ههول ددها پینکهاتهی ناخودتاگا و نواندنهوی بوشایی له که سایهتییه سه ره کییه کانی هه سێ کورته چیرۆکه که دا لیک بداتهوه. له «لۆزان» دا ئهوهی کاوه، که سایهتییه سه ره کییه کورته چیرۆکه که، له پینوهندی له گهڵ کوردستان و لۆزاندا، به شیوه گهلی راستهوخۆ و ناراستهوخۆ ده ری ده بریت، نواندنهوی ئه و بوشایییه که له ناسنامه ی خۆیدا زۆرتترین ده رکه وته ی هیه. له «من ... تۆم ... خۆش ... دهوی» دا ئه گه رچی دکتۆر هیرو، که سایه تییه سه ره کی، که سیکی سه ره به خۆ، سه ره که وتوو و ناسراوه و که سایه تییه کی جینگیر و دیاری هیه، به لام بوشایی سۆزدارانه و ئه ویندارانه ی له چیرۆکه که دا شیاوی سه رنجدانه. له کورته چیرۆکی «عهینه ک و سه مکه» دا مام عه زیز هیما ی نانا مادییه سووژهی کورده له رووبه روو بوونه وی مؤدی نیته دا، که به ته وای له هه لسه و که وت و شیوه ی بیر کردنه وه و قسه کردنی دا رهنگ دهاته وه. ئه م وتاره ههول ددها توژیه لاوه کی و شاره و کانی زهینییه تی سووژه کانی ئه و سێ چیرۆکه وه ک سێ ده رکه وته ی جیاوازی بوشایی، له سوپژیکتیفیه تی کوردیدا پیشان بدات و تیشک بخاته سه ر سێ جوژی جیاوازی بوشایی له و به ره مه مانه دا که بریتین له بوشایی ناسنامه له «لۆزان» دا، بوشایی سۆز و ئه وین له «من ... تۆم ... خۆش ... دهوی» دا و بوشایی زهینییه تی مؤدی ن له «عهینه ک و سه مکه» دا.

له ئه ده بی چیرۆکی کوردیدا ئالنگاری سه ره کی ئه وه یه ئه م ئه ده به له رووی ژماره و به رفراوانی به ره مه مه کانی سه ره به و چه شنه ئه ده بییه وه، خاوه نی پاشخانیکه نووسراوی ده وله مه ند و رابردوویه کی پته و نییه. «واقیعی خوازی وه ک ریبازینک له ئه ده بی کوردیدا پاشخانیکه به ربلاوی نییه و هه ر ته نها له ناوه رپاستی سه ده ی بیسته مه دا گه شه ی کرد؛ ئه مه ش به گرنگترین که مایه سی ئه ده بی چیرۆکی کوردی داده نری له رووی بنیاتنانی بنه ماکانی نوێخوازییه وه» (سه جادی، ۱۳۹۸: ۲۰). له زۆری به ره مه مه کانی ئه ده بی چیرۆکی هاوچه رخی کوردیدا که متر بایه خ دراوته ده رختنی مؤرکه کانی واقیعی خوازی به شیوه یه کی ته واو. ئه گه ریش ههول دراوه تایبه ته مندی و رهنگی نوێخوازیان له سه ر دا بندری، وێرای ئه وه ی به هه ولی سه رنچر اکیش داده نری، له رووی ته کنیکه ده رختنی ناخی که سایه تییه کانه وه ته واو نین. هه ر بویه ش ده کری ئه و ریبازه و به ره مه مه کانی به «نوێخوازی ناته واو» نا برده بکری ن (۲۲).

ئه ده بی چیرۆکی کوردی، له لایه که وه له رووی پاشخان و ریباز و ته کنیک و مامه له وه بۆخوی هه لگری بوشاییه و، له لایه کی تریشه وه هه رده م ویستوو یه تی چ له زهینی تا که که سی و چ له زهینییه تی کو بی جقاتی کوردیدا، بوشایی بنوینیته وه. له م توژینه وه یه دا به مه به سته ی لیکۆلینه وه ی چۆنیه تییه نواندنه وه ی «بوشایی» له ئه ده بی چیرۆکی کوردیدا، سه رنج دراوته سێ ژیرچه شنی جیاوازی کورته چیرۆک که له لایه ن سێ نووسه ری جیاوازه و دانراون. به ره مه مه کان بریتین له: یه که م، کورته چیرۆکی «لۆزان» نووسینی شیرزاد سه سن که ده کری به نمونه یه کی سه رنچر اکیشی سوور-ریالیزم یان ئه و په ر-واقیعی خوازی له ئه ده بی کوردیدا له قه له م بدری؛ دووم، «من ... تۆم ... خۆش ... دهوی» نووسینی عه تا نه هایه کی وێرای گرنگی دان به به سته ی واقیعی خوازه ی گه لاله ی چیرۆکه که، به شیوه یه کی بویرانه ش رۆده چینه نیو قولایی که سایه تییه سه ره کییه چیرۆکه که وه؛ سییه م، کورته چیرۆکی «عهینه ک و سه مکه» به ره مه می محمه د په مه زانی، که روانگه ی سووژهی کورد و کاردانه وه دوولایه نه کانی سووژه و کومه لگا له ساته وه ختی رووبه روو بوونه وه له گه ل دیارده نوێکاندا له ده قیکه واقیعی خوازه دا ده نوینیته وه. یه کیک له گرنگترین پرسه کان له ئه ده بی نوێخوازه دا بریتیه له ره نگدانه وه ی واقیع له زهینی سووژه دا (پاینده، ۱۳۹۱: ۱۸). ئه وه ی نووسه ران بۆ دا رشتن و ده ورگی رانی که سایه تییه کانیان له م سێ کورته چیرۆکه دا ره چاویان کردوو و ده ریان خستوو، ده رکه وته یه کی ده روونی و زهینی هیه و هه ر بویه ش ده کری لیکدانه وه ی وردیان بۆ بکری، نه خاسا له رووی شیوه ی ده رکه وته ی بوشایی به رباسی چیرۆکه که وه.

وتاری بەردەست له درێژەدا دەپەرژێتە سەر وروژاندنی پرسى سەرەکی و ئەو پرسیارەى که له لایەن نووسەرانی وتارە کەوه ئاراستە کراون. له بەشى بنەمای تیۆریکدا گرنگی دراوه به وردەکاری تینگههه رهخهیهه کان و رهوتی پیناسهه پینکهاتهه ناخودئاگای لاکانی^۵، مهیل^۶، ئۆبژه پوتی^۷، بۆشایی^۸، و، دواتر پێوهندی نیوان ئەم چه‌مکانه شی ده‌کرنه‌وه. له بەشى سەرەکی تیۆزینیه‌وهی بەردەستدا هه‌ول ده‌دری شیکاری پینکهاتهه زهینییه‌تهه سی که‌سایه‌تهه کاوه له «لۆزان»دا، دکتۆر هیرو له «من ... توأم ... خوڤ ... ده‌وی»دا و مام عه‌زیز له «عه‌ینه‌ک و سه‌مه‌ک»دا پینشکه‌ش بکری. دواى ئەوه کاریگه‌ری پروداوه راسته‌قینه‌کانی زمان و بۆشایی ناسنامه و سۆزی که‌سایه‌تهه‌کانی چیرۆکه‌کان له‌سه‌ر پینکهاتهه‌ی زمان و پێوهندی ئەم بابته به زهینییه‌تهه که‌سایه‌تهه‌کانه‌وه لیک‌ده‌دریته‌وه. هه‌روه‌هاش، کارتیکه‌رییه‌کانی جقات له‌سه‌ر سووژه و رهوتی پینکهاتهه‌ی زهینییه‌تهه سووژه تاوتوی ده‌کری. له بەشى کۆتایی وتارە کەدا ئاکامه‌کان و ده‌ستکه‌وته‌کانی تیۆزینیه‌وه که ده‌خړینه‌ به‌رده‌ست و کارتیکه‌ری بۆشایی له‌سه‌ر پینکهاتهه‌ی زمان ده‌نۆندرته‌وه.

۲- بنەمای تیۆریک

۲-۱- بۆچونی ده‌روونشیکارانە بۆ نواندنه‌وهی سوپزیکتیفیه‌ته

ئەدەب له‌و پرووه که‌ بابته‌کی ده‌ره‌سته، به‌رده‌وام پێوه‌ندییه‌کی نزیکی له‌گه‌ڵ زهیندا هه‌یه. شیفردسین له‌م باره‌وه ده‌نووسیت: «هه‌ر چه‌شنه‌ شروقه‌یه‌کی ئەدەب و فه‌ره‌نگ وه‌ک رینگه‌یه‌ک بۆ هه‌لاتن له‌ بنه‌سته‌ی دو‌خه‌ گشتیه‌یه‌کان و هه‌روه‌ها به‌ره‌مه‌گه‌لی شیکارانە میژووبی-کۆمه‌لایه‌ته‌ی و ئەو بۆچوونانه‌ش که به‌ دواى ده‌ستنیشان کردنی تاکیه‌ته‌ی خو‌یانه‌وه‌ن، گۆردراون بۆ ده‌روونشیکاری» (Shepherdson, 2000: 6). به‌ هۆی به‌سته‌ینی به‌ربلاوی بۆچونی ده‌روونشیکارانە، ده‌توانین بلیین په‌خه‌ی نو‌ی ئەدەبی به‌ دیاریکراوی له‌ ژیر کارتیکه‌ری ئەم روانینه‌دايه. شیفردسین ده‌لێت: «ده‌روونشیکاری وه‌کوو گشتیه‌ی و هاماوینک، تیۆرییه‌ک له‌باره‌ی هاویه‌شیه‌ی تایبه‌ته‌ له‌ نیوان بوونه‌وه‌ریکی زیندوو و زاماندايه - که‌ ده‌که‌وته‌ ئاقاری ژیان و داله‌وه» (5). پێوه‌ندی نیوان ده‌روونشیکاری و په‌خه‌ی ئەدەبی حاشاهه‌لنه‌گره، له‌به‌ر ئەوه‌ی که «هه‌ردووکیان یه‌کی له‌ گه‌وره‌ترین پرسیاره‌ گشتیه‌یه‌کانی مرو‌ف ده‌هینه‌ ناراه: ئەمن کی‌م؟» (Wolfreys, 2003: 98). که‌واته، ده‌کری له‌م بۆچوونه به‌ مه‌به‌سته‌ی شو‌ن‌ه‌ه‌لگرتنی سه‌رچاوه‌ی ناسنامه‌ی سووژه و هۆکاره‌لیک وه‌ک «چۆن من بووم به‌وه» و «چی له‌ به‌رامبه‌ردا ده‌بێ بده‌م؟» که‌لک وه‌رگرین. وه‌لامدان‌ه‌وه‌ی ئەم پرسیارانه‌ ده‌توانیت ئالۆزییه‌ بابته‌یه‌کانی ده‌قیکی ئەدەبیمان تا راده‌یه‌ک بۆ چاره‌سه‌ر بکات. ده‌روونشیکاری به‌ ده‌ست‌پیکردنی گۆرانی ناسنامه‌ی خو‌ی و بوون به‌ تیۆرییه‌کی گشتگیر، له‌ ئاقاری سووژه و سوپزیکتیفیه‌ته‌ ده‌کۆلته‌وه‌ که‌ تێیدا فه‌ره‌نگی تاک و جه‌ماوه‌ر و سروشتی خه‌لک، تاقه‌ خالی سه‌رچاوه‌ نین. به‌م پێه‌ش، ده‌روونشیکاری وه‌کوو بۆچوونیک به‌ مه‌به‌سته‌ی تیۆزینیه‌وه‌ی وردتری بواره‌کان و به‌شه‌کانی تر و شروقه‌ کردنیان له‌ قه‌لم دراوه.

بۆچونی ده‌روونشیکارانە، له‌ پینگه‌ی رېبازنکی په‌خه‌یه‌یدا بۆ لیکدان‌ه‌وه‌ی ئەدەب، که‌لک له‌ کۆمه‌لی بیروکه و زاراوه‌ی ده‌روونشیکارانە وه‌رده‌گری. ده‌روونشیکاری بۆخو‌ی رېنگیه‌که‌ بۆ چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشیه‌ ده‌روونی و زهینییه‌کان و سه‌رنج ده‌داته تاوتوی کردنی پێوه‌ندی دوولایه‌نه‌ی نیوان هێزه‌ خودئاگا و ناخودئاگاکان. ئەم ئەرکه به‌ پێی تیۆرییه‌ تایبه‌ته‌کانی زهین، په‌مه‌ک، کرده‌ی سیکسی و مه‌یل سه‌رده‌گری. ئەم تیۆرییه‌ سهرتا به‌ پته‌وی له‌ لایه‌ن زیگمۆند فروید‌هه‌ پینشکه‌ش کراون، به‌لام له‌باره‌ی سنوورداربوونی بایه‌خی چاره‌سه‌ری ئەم رېکارانه، گه‌لیک بیروپرای لیک‌کژ له‌ ئارا‌دايه.

⁵ Lacanian unconscious.

⁶ Desire.

⁷ Object peti a.

⁸ Lack.

سهره‌رای نهمه‌ش، فرۆید وه‌کوه هیژنکی فره‌ه‌نگیی گرنگ به‌رده‌وام هه‌ر ده‌مینیتیه‌وه و کارتیکه‌ریی نه‌وه له سهر چۆنیه‌تییی بیرکردنه‌وهی ئیمه له‌بارهی خۆمانه‌وه حاشاه‌لنه‌گه‌.

له‌ روانگه‌ی فرۆیده‌وه، سه‌رچاوه‌ی بنه‌ماییی زه‌ینیه‌تی مرۆف، ناهۆشیاری یان ناخودئاگایه. له‌ سهر ئهم بنه‌مایه، هه‌موو کرده‌وه و هه‌لس‌وه‌وتیکیی تاک به‌ ناخودئاگاوه به‌ستراوه‌ته‌وه (Easthope, 1999: 13). به‌ ره‌چاوه‌کردنی وه‌ها تیروانینیک، فرۆید به‌هه‌یژترین و بزۆژترین به‌شی زه‌ینیی هه‌ر تاکیک به‌ ناخودئاگا ده‌زانیت. فرۆید پێی له‌ سهر نه‌وه خاله‌ داده‌گرت که ئهم بنه‌مایه «له‌ ره‌وتیکیی ته‌کووزمه‌ند، لۆژیکیی و یه‌که‌پارچه‌ پێره‌وی ناکات» (حسینی و سجادی، ۱۳۹۷: ۴۶). هه‌ر ئهم ناته‌کووزمه‌ندییه‌ ویناکراوه‌ بوو که قه‌ناعه‌تی به‌ فرۆید هه‌ینا ناخودئاگا لیوپیژ له‌ شه‌ژاوی و ئالنگاری بزانیته‌.

پاش فرۆید، لاگان هه‌ولیی دا پیکهاته‌یه‌کی نوێ بۆ ناخودئاگا پیناسه‌ بکات. لاگان به‌ پیناسه‌ فرۆیدییه‌کاندا رۆیشته‌وه و له‌ نه‌جامدا کۆمه‌لێ تیروانینیی جیاوازی پیکه‌ش کرد. هه‌ر وه‌ک ئیسته‌هۆپ ئاماژه‌ی بۆ کرده‌وه: «تینگه‌یشتنی فرۆید بۆ ناخی ناخودئاگا، له‌ بنه‌مادا شیکارییه‌کی واتاته‌وه‌ره و به‌ هۆی کارتیکه‌ریی زماناسیی هاوچه‌رخه‌وه و به‌تایبه‌ت سوسور و یاکوبسن، لاگان له‌ پیداجوونه‌وه به‌ ناخودئاگادا پێره‌ویی له‌ فرۆید ده‌کرد» (Easthope, 1999: 40). لاگان به‌ که‌لک‌وه‌رگرتن له‌ بیردۆزیی ناسراوی پیکهاته‌یی خوازی که به‌و پێیه‌ نیشانه، یه‌کسانه‌ به‌ دال و مه‌دلوه‌ل، هه‌ولیی دا ئه‌رک و بنجی ناخودئاگا سه‌ره‌له‌نوێ پیناسه‌ بکاته‌وه. پاشان به‌ ره‌چاوه‌کردنی ئهم بنه‌واشانه‌ ده‌ستی کرد به‌ دووباره‌ خویندنه‌وه‌ی چه‌مک و زاواوه‌ فرۆیدییه‌کان.

خراپ‌تینگه‌یشتنی روانگه‌کانی فرۆید بووه‌ هۆی نه‌وه‌ی لایه‌نگرانی وه‌ک میکانیزمییکی ژیه‌وری له‌گه‌ڵ ناخودئاگادا هه‌لس‌وه‌وت بکه‌ن. یه‌که‌م هه‌ولیی فرۆید، هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی روانگه‌ داشکینه‌رانه‌کانی لایه‌نگرانی بوو که ناخودئاگیان به‌ کۆمه‌لێک له‌ ره‌مه‌که‌ سه‌رووشتییه‌کان له‌ قه‌له‌م ده‌دا. لاگان ناخودئاگای به‌ هۆکارنکی گرنگی پرۆسه‌ی به‌سوژه‌بوونی تاک ده‌زانی و پێی وابوو که «ناخودئاگا نه‌ک له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بوونی بووه و نه‌ک ره‌مه‌کیشه» (Lacan, 2006: 170). نه‌وه ئاماژه‌ بۆ ره‌وتی قۆناغ به‌ قۆناغی پیکهاته‌نی ناخودئاگا له‌ زه‌ینیی سوژه‌دا ده‌کات. روانگه‌ی پیکهاته‌یی لاگان، پیناسه‌ی جو‌راوجۆری له‌ سهر ناخودئاگا به‌ گوێره‌ی ئه‌رکه‌که‌ی به‌ دواوه‌ بوو. لاگان له‌ پیناوی سه‌لماندنی بیروبو‌چوونی خۆی له‌ ریڭگای دووباره‌ پیناسه‌کردنی ناخودئاگادا، له‌ چوار به‌شی زمان، گوته‌ر، بیرگه‌ و زانیاری که‌لکی وه‌رگرت که له‌ درێژدا تاوتوێ ده‌کرین.

۲-۲- پیناسه‌ی لاگانی بۆ ناخودئاگا

لاگان زمان، گوته‌ر،^۹ بیرگه‌^{۱۰} و زانیاری^{۱۱} به‌ چوار هه‌یمانه‌ی سه‌ره‌کی له‌ نواندنه‌وه‌ی ناخودئاگا ده‌زانیت و له‌م ئاراسته‌یه‌دا به‌ که‌لک‌وه‌رگرتن له‌و چوار هه‌یمانه‌یه‌ ده‌ستی کرد به‌ دووباره‌ پیناسه‌کردنی ناخودئاگا. له‌ روانگه‌ی لاگان‌ه‌وه، زمان پرره‌نگترین لایه‌نی ناخودئاگا پیک‌ته‌هه‌ین. نواندنه‌وه‌ی لاگان له‌ ناخودئاگا له‌ سه‌ر بنه‌مای پیکهاته‌ی زمان، جووله‌یه‌کی به‌ دواوه‌ بوو که تییدا بیرمه‌ندان و توێژه‌ران ده‌ستیان کرد به‌ خویندنه‌وه‌ی بیروبو‌چوونه‌کانی نه‌وه له‌ گوته‌ری زمانناسانه‌دا. لاگان له‌ یه‌کێک له‌ سیمیناره‌کانیدا ده‌لێت: «ناخودئاگا وه‌ک زمان پیکهاته‌مه‌نده» (1993: 167). ئهم وته‌یه‌ هاوکات هه‌ر دوو لای دراوێک ده‌رده‌خات. هاوشیوه‌ی پرۆسه‌ی فیروونی زمان، پیکهاته‌نی ناخودئاگا ره‌وتیکه‌ گرێدراوی کات. لاگان رای وایه‌ که به‌ هه‌مان چه‌شن که فیروونی زمان له‌ رۆژیکیی تایبه‌تدا ده‌ست پیده‌کات و له‌ رۆژیکیی تایبه‌تدا کوته‌یی دیت، پیکهاته‌نی سوێژیکتیفته‌ له‌ درێژه‌ی قۆناغیک له‌ ژبانی تاکیدا روو ده‌دات.

⁹ Discourse.

¹⁰ Memory.

¹¹ Information.

لاکان زمانی دایکی^{۱۲} و یاسای ناوی باوک^{۱۳} وهک دوو هۆکاری کارتیکهر له رهوتی پیکهاتنی ناخودئاگای سووژه ده‌زانیت و ناسنامه‌ی سووژه به گۆرهدی ئەوان لیک‌ده‌داته‌وه. هەر لیره‌یه‌که‌م پێوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی مندال له‌گه‌ڵ دایکیدا رووده‌دات. زمانی دایکی و پیکهاتنی ناخودئاگا که ئاماژه‌ی پیکرا، به‌مه‌به‌ستی پرۆسه‌ی پیکهاتنی ناسنامه‌ی مندال پیک‌ده‌هینریت. له‌لایه‌کی تره‌وه، یاسای ناوی باوک له‌ریگه‌ی پیکهاتنی زمانه‌وه، پیکهاتیه‌که‌ بۆ سوپزیکتیفته‌ی مندال دابین ده‌کات. باوکان به‌په‌چاوکردنی یاسا جیاجیاکانی کۆمه‌لگا، یاسا سه‌ره‌تاییه‌کانی ژیان و خیزان به‌مه‌به‌ستی ناماده‌کردنی مندالان بۆ ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و ته‌بابی له‌گه‌ڵ قۆناغه‌که‌سی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ژبان، فیزی ئەوان ده‌که‌ن.

شیوه‌ی رووبه‌رووبوونه‌وی لاکان له‌گه‌ڵ گوتار له‌شیوه‌ی پیناسه‌ی ئەو بۆ ناخودئاگا نه‌چێ. لاکان له‌کتیبه‌ی نووسراوه‌کان^{۱۴} دا (۱۹۹۶) پینداگری له‌سه‌ر ئەوه‌ ده‌کات که «ناخودئاگا، گوتاری ئەویدییه [ئه‌ویدی گه‌وره‌]» (2006: 16). وته‌کانی لاکان یارمه‌تی زیاترمان ده‌ده‌ن بۆ تیگه‌یشتنی شیوه‌ی سازبوونی ئەویدی له‌زه‌ینییه‌تا و هه‌ول ده‌ده‌ن ئاماده‌بوونی ئەویدی له‌پیکهاتنی ناخودئاگای سووژهدا ده‌ستنیشان بکه‌ن. لاکان له‌سه‌ر ئۆبژه‌پوتی a وه‌کوو به‌ره‌می ئەویدی پینداگری ده‌کات و پێی وایه‌ نه‌گه‌رچی هه‌ستی تاک له‌چاو ئەویدی درۆیییه، به‌لام به‌رده‌وام سووژه‌په‌چاوی ئەویدی ده‌کات (1987: 83-85). له‌تیۆرییه‌که‌ی لاکاندا، ناخودئاگا به‌ره‌وتی زمانیه‌وه‌ به‌ستراوه‌ته‌وه‌ و ئەم ره‌وته‌ هه‌ر ته‌نیا به‌هۆی ئاماده‌بوونی خیزان یا کۆمه‌لگاوه‌ پیک‌دیت. به‌واتایه‌کی تر، ناخودئاگا بۆ ئەوه‌ی پیک‌بیت، پینوستی به‌گوتاری ئەویدی هه‌یه.

له‌پوانگه‌ی به‌راوردکارانه‌وه، لاکان و فرۆید بر‌وایان به‌گه‌رانه‌وه‌ی حاشاهه‌لنه‌گری ئازۆکه‌کان^{۱۵} هه‌یه. فرۆید له‌هه‌ولێکی کرداریدا به‌مه‌به‌ستی لیکدانه‌وه‌ و شیکاریی ناخی ناخودئاگا له‌ریگه‌ی خه‌ونه‌کانه‌وه‌ هه‌نگاوی هه‌لینا. فرۆید رینکاریی پیناسه‌کرد تا گه‌رانه‌وه‌ی شاره‌وی ئازۆکه‌ سه‌رکوته‌کراوه‌کان بۆ ئەزمونه‌ هۆشیارانه‌کان تاوتوی بکات. به‌پێی وته‌کانی فرۆید، ئازۆکه‌ سه‌رکوته‌کراوه‌کان وه‌ک به‌دییه‌نه‌ری سه‌ره‌کیی ناخودئاگا، خۆیان له‌نیو‌خه‌و و خه‌وندا ده‌رده‌خه‌ن. به‌لام لاکان بیرگه‌ به‌شونیک بۆ نواندنه‌وه‌ی ئازۆکه‌ سه‌رکوته‌کراوه‌کان له‌ناخودئاگای سووژهدا ده‌زانیت. لاکان له‌سه‌ر ئەو بر‌وایه‌ بوو که «تیمه‌ فیزی سووژه‌ ده‌که‌ین که ناخودئاگا میژووی ئەوه» (2006: 53). بۆ رافه‌کردنی ئەم وته‌یه، ده‌بێ ئاماژه‌ به‌م خاله‌ بکریت که میژوو له‌سه‌ر کۆله‌که‌ی بیرگه‌ راوه‌ستاوه. هه‌روه‌ها ئەویدی جه‌مسهریکی کارتیکه‌ره‌ و له‌بیرگه‌ی سووژه‌ جیا ناکریته‌وه. که‌واته، بیرگه‌ی سووژه‌ به‌رده‌وام پێوه‌ندییه‌کی نزیکی له‌گه‌ڵ ئەویدیدا هه‌یه.

۲-۳- ره‌وتی به‌سووژهبوون له‌پوانگه‌ی لاکانه‌وه

لاکان، وه‌ک بیرمه‌ندیکی پیکهاتیه‌بی‌خواز، به‌په‌چه‌وانه‌ی فرۆید، به‌شیوه‌یه‌کی پۆلینکراو و پیکهاتمه‌ند له‌سووژه‌ ده‌کۆلیته‌وه. سووژه‌ له‌نیو‌زمان و به‌هۆی زمانه‌وه‌ دروست ده‌بیت. لاکان به‌که‌لک‌وه‌رگرتن له‌پیناسه‌ی پیکهاتیه‌یی زمان، په‌ره‌ی به‌پیکهاتنی سووژهبوونی تاکه‌کان داوه. ئەو پرۆسه‌ی سووژهبوونی له‌سج‌بابه‌تی سه‌ره‌کی که هه‌ر کام نواندنه‌وه‌ی دۆخیکی ده‌روونناسانه‌ی تایبه‌تن، پۆلینبه‌ندی کردووه. ئەو مه‌ودا زه‌ینییه‌کانی هه‌ر تاکیکی له‌ئاراسته‌ی بوون به‌سووژهدا تاوتوی ده‌کرد و ده‌وری هۆکاره‌ کارتیکه‌ره‌کانی له‌هه‌ر مه‌ودایه‌کدا ده‌ستنیشان ده‌کرد.

¹² Mother Language.

¹³ The Name of the father.

¹⁴ Écrits.

¹⁵ Drive.

لاکان به ناماژه کردن بۆ سێ دهفهری زهینی، که بریتین له بابتهی خهیاڵی و بابتهی هیمایین و بابتهی واقعی، ههوللی دا له واقعی سووژه بگات. بابتهی خهیاڵی له بۆچوونی دهروونشیکارانهدی لاکانییهوه به وههم، بهههلهتیکهیشتن و دروستکردنی فانتیزی پیناسه دهکری. له دهفهرهدا، «مندالکی پیشزمانی و پیشئودیپی که خاوهنی زهینییهتی بی شیوه و بی چوارچینه و پارچه پارچه شه، ناتوانی ههچ جوهره وینهیهک له خوی به دهست بینهت» (Lane, 2006: 193). ئەم دهفهره له گهله چوونه ناو قوناغی ناوینهیهوه که مندال خوی به شیوهی یه کهیهکی یه کپارچه و جیا له دایک و خۆبه پێوه بهر دهبنیت، کۆتایی پێ دیت. له قوناغهدا، وهک قوناغیکی خۆپهسنگه رانه، «خودی نارمانی» و «نارمانی-خود» درده کهویت (Maleki and Sadjadi, 2018: 136). کاتی که مندال دهست دهکات به دیاری کردنی جهستهی خوی وهک یه کهیهکی جیا له جیهان و دایکی، ههستی نامویی له زهینیدا گهشه دهکات. کهواته، ههستی نه بوون و بۆشایی به بهدینه هاتنی خواست له سووژهدا بهدی دیت.

لێرهدا پێویسته قامک له سهه بابتهی هیمایین دابنن که کاریگه رترین قوناغی رهوتی پیکهاتنی ناسنامهیه. مندال له دهفهرهدا بۆ جاری یه کهم له کۆمه لگادا، یاسای ناوی باوک و زمان دهناسیت. مندال به مه بهستی بوون به سووژهیهکی قسه کهر، له دایک جیا دهبنتهوه و دهچینه نیو قه له مه روی باوکه وه. رهخنه گرێکی وهک ریچارده لهین دهست پیکردنی بابتهی هیمایین به «کاتی جیگورکینی مهیل به دایک بۆ یاسای باوک» دهزانی (Lane, 2006: 195). به بهر اوورد له گهله بابتهی خهیاڵی که له وینه کان و نیشانه وینهیه کان ورد دهبنتهوه، له بابتهی هیماییندا گرنگایه تیی زمان درده کهوی. بابتهی هیمایین دامه زراوه کان، دابونه ریت، یاسا، جل و بهرگ، پێ و په سمه ئایینییه کان و هه ر شتیکی تر ده گرته وه که سووژه به زمانه وه پێوهندی ده دات.

۲-۴- هۆکاره کارتیکه ره کان له رهوتی به سووژه بووندا

لاکان له کۆوشه و زاراوه گه لیک وهک مهیل، ئۆبژه پوتی a، یاسای ناوی باوک و بۆشایی به مه بهستی په ره پیدانی زۆرتری رهوتی پیکهاتنی سووژیکتیفیهته له ناسنامهی مرؤفدا که لک وهرده گریت. مهیل له تووژینه وهی دهروونشیکارانهدا و به تایبهت له بیرو بۆچوونی لاکاندا زاراوهیهکی ناوهندی و سه ره کییه. لاکان له سه ره مهیلی ناخودئاگا ورد دهبنتهوه و پنی وایه ههچ چارهیهک بێجگه له ده برینی زمانی بۆ تیگه یشتن له نارادا نییه. بهم پێیه، مهیل به پێچه وانهدی پێوستی یه وه، به شیوهی تهواو ده رنا بر دیت. مهیل، خواستیکی ناخودئاگایه که قهت دابین ناکریت و ته نیا بۆ مه یلکی سه رتر ده گۆریت. لاکان پنی وایه که «مهیل نه قایل بوونه و نه ئه وینه، به لکوو ته نیا ئاکامیکه له جیاوازی نیوان مه یلی به رایی و مه یلی دووه به رهه م دیت» (1993: 287). لێره داخوازییه ک ده مینیتته وه که ناوی مه یله. مه یل پێوه ندیی به چشته وه نییه و به لکوو پێوه ندیه کی پته وی له گهله بۆشاییدا هه یه.

یه کینک له هۆکاره کانی سه ره له دانی مه یل، ئۆبژه پوتی a یه که مه رج نییه چشتیکی ده ست نیشانکراو و شیاوی هه سترکردن بیت؛ به لکوو به رده وام له زهینی سووژه دایه و هۆکاری سه ره کیی مه یلی سووژه یه. شان هۆمیر¹⁶ تیشک ده خاته سه ر ئەو خاله که «مهیل بۆ ئه ویدی هه موو کاتیک له وه پهری سووژه دایه و سووژه تی ده په رینیت؛ که واته شتیکی له سووژه دا ده مینیتته وه که سووژه ده توانیت به ده ستی بخت و له ئاکامدا وهک سووژه یه کی خاوهنی مه یل بیارینیت» (2015: 102). ئەو پاشماوه دووره ده سته، هه مان ئۆبژه پوتی a یا چشتی دلخوازه. ئۆبژه پوتی a بزونه ری هه موو مه یله کانی سووژه یه که زاتیکی بگۆر و نا جیگی ری هه یه و به رده وام له بابته تیکه وه بۆ بابته تیکی تر له جووله دایه.

¹⁶ Sean Homer.

خالی جیاوازی بابەتی ناخودئاگا و مەیل و ئەویدی، ڕەگی لەو بابەتە گرنگەدایە کە هەر هەموویان لە سەر «بۆشایی» ڕاوەستاوان. لاکان دەرکەوتنی بۆشایی لە ناخودئاگادا وەک «قەلشتیکی پێشبووناسانە» دەزانیت (Sadjadi, 2010: 102). ئەو لە سەر ئەم باوەڕپە کە ناخودئاگای سووژە لە ڕووبەرپووبوونەوه لە گەڵ ئەویدی گەورەدا، بۆشایی بە شیوەی تەواو دەرده‌خات. ئەویدی، بۆشاییە کە لە ناخودئاگادا کە سووژە ناتوانیت بە شیوەی تەواو پڕی بکاتەوه. هەر ئەم بۆشاییە کە سیما و خەسلەتییکی دوور لە دەست دەبەخشیتە ئەویدی، مەیل و تەنانەت ئۆبژە پۆتی a.

۳- دەرکەوتنی بۆشایی لە سێ کورته‌چیرۆکی کوردیدا

۳-۱- بۆشایی ناسنامە لە «لۆزان»دا

۳-۱-۱- کورته‌ی چیرۆکە کە

کاوه لاویکی کوردە کە بە مەبەستی خویندن چوو بۆ فەرانسە و لەوێ لە گەڵ کچکی سوویسی بە ناوی لۆزان ناشنا دەیت و پێوندییەکی سۆزمەندانە لە نێوانیاندا دروست دەیت. کاوه لە دانیشتنە دوو کەسییەکانیاندا دەست دەکات بە گەڕاندنەوی ئازار و زامە میژوووییەکانی گەلەکەیی بۆ ئەم کچە و هەموو دانیشتنەکان بەو شیوەیە بەرپڕ دەکات. لەبەر ئەوەی ناوی کچە کە «لۆزان»ە، بەردەوام پەیمانی لۆزانی بۆ وەبیر دەخاتەوه کە بەو پێیە کوردستان بوو بە چوار پارچەوه. لە کۆتاییدا کچە کە لەبەر بەردەوامیی ئەم باسانە و دۆخی زینیی هەستیاری کاوه، ئەگەرچی زۆریشی خوش دەوێ، لێی جیا دەیتەوه. لە کۆتایی چیرۆکە کەدا کاوه لە سەر شەقام لە بەر خانووەکەدا کەوتوو و لۆزان و دۆستە تازەکەیی دەبینن کە سەگ دەوری داوه و دەیبەنە ماله‌وه و لە سەر قەرەوێڵە کە ڕای دەخەن. لەم ساتەدا نیو ژوورە کە بە شیوەیەکی ناسایی پڕ دەبێ لە خوین و ئەندامەکانی کاوه لێک جیا دەبنەوه.

۳-۱-۲- ناخودئاگای شیواو بەلام پیکهاته‌مەندی کاوه

چیرۆکە کە بە ڕستەییەکی وەسفییەوه دەست پێدەکات کە باسی ڕوومەتی کچە کە، لۆزان، دەکات و بە گشتی لایەنێک لە ئەوینێکی ئیروۆتیک پێشان دەدات. بۆیە لەوانەیە لە نیگای یەکەمدا زۆر کەس وای لێک بدەنەوه کە ناخودئاگای کاوه بە گۆڕەیی پێناسە فرۆیدییه‌کەیی لە سەر بنەمای Id دامەزراوه و بە تەژی لە تەنگەژە و ئالنگاری لە قەلەمی بدن. لە یەکەم وەسفی نووسەریشدا پێداگری لە سەر رەهەندی ئیروۆتیکیی شوین-کاتی چیرۆکە کە کراوه. لە وەسفی جوولەکانی کاوه‌دا هەمان هەست دیسانەوه دەرده‌کەوتتەوه. بەلام دەکرێ ئەوەش پێشان بدەین کە ناخودئاگای کاوه گەرچی لە ڕوالەتدا پارچەپارچە و لێکداپراوه، بەلام لە راستیدا پیکهاته‌مەندییه.

یە کەم وشەکانی کاوه لەم کورته‌چیرۆکەدا بۆ وینەیی سەیر و ناسایی لۆزان لە پشتی پێکە کەوه دەگەریتەوه. کاوه دەلیت: «لە پشت ئەم پیکه‌وه سەر و سیمات سەیر دەنوینیت» (حەسەن، ۲۰۰۱: ۴۰). پێک لێرەدا هێمای مەودایە کە لە نێوان کاوه و واقعیدا و بووتە هۆی تینکچوونی تینگەیشتنی کاوه لە حەقیقەت. بە سەرنجدان بەوی کە لە سەرەتای چیرۆکە کەدا نووسراوه، بەردەنگ ئاگاداره کە لۆزان ڕوومەتییکی جوانی هەیە و لەبەرداڵانە. بەم پێیە، بە سەرنجدان بە بۆچوونە نیشانەناسانەکان دەکرێ بۆ لۆزان وەک نواندنه‌وییه‌ک لە واقع برۆانین. کەواتە، پێک کە کاوه لە واقع دوور دەخاتەوه، نواندنه‌وییه‌کە بۆ زمان کە سووژە لە واقع دوور دەخاتەوه. کاوه وەک سووژەیی کی زمانی لە بابەتی هێماییندا گرفتار بووه و چەقیوه، بەلام کامەیه ئەو بابەتە هێمایینەیی دەوری کاوهی داوه؟

له وهلامی پرسپاری لوزاندا که باسی هۆکاری تیکچوونی دهکات، کاوه وهلام دههاتهوه: «نا ... کهچی همر جوانه ...» (۴۰). له وهلامه دا دوو خالی بنه مایی شاردراوه تهوه که ناماژن بۆ ناخودئاگای پر له ململانیی کاوه. خالی یه کهم ئەمهیه که سه ره پای ناگادار بوونی کاوه له سه سووڕه یه نه بوونی روومه تی لوزان له پشتی پیکه کهوه، به جوانی ده زانیت. ئەمه بهم واتایهیه که ئە گهرچی کاوه ناگاداری حه قیقه ته، به ردهوام له ریگه ی زمانه وه مهیلی خۆی پیشانی لوزان دههات. خالی دوومه ئەوهیه که وینه ی تیکچووی لوزان، دهتوانیت یه کهم نواندنه وه یه یماننامه ی لوزان له چیرۆکه که دا بیت. به سه رنجدان به وه ی که وینه ی لوزان له پشتی پیکه کهوه مات و تیکچووه، ده کری بلین که له بابته ی هیما ییندا یه یماننامه ی لوزانیس له ناخودئاگای کاوه دا بابته یکی شیواوه و مۆرکیکی لیلا و چاره نه بووی ههیه.

۳-۱-۳- ئۆبژه پوتی a: بۆشایی له ناسنامه ی کاوه دا

لوزان له وهلامی ده برپینی ههستی کاوه دا ده لیت: «له بیرمه جار یکیان، ههر لیره بوین، تۆ وتت: من ئەوهنده هیلاک و ماندووم که ئیتر تام له جوانی نه کهم ...» (۴۰). ئەم ماندوویتی و هیلاکییه دهتوانیت له بهر گۆران له ئۆبژه پوتی a-کانی ناخودئاگای کاوه بیت. کاوه وه ک سووژه، به ردهوام ئەو ئۆبژه پوتی a-گه له ره چاو دهکات که بتوانیت مهیلی شاره وه له نیو خۆیدا دابین بکات. به لام له بهر ئەوه ی که کاوه به بوونی بۆشایی له ناخودئاگای خۆیدا ناگادار نییه، پی وایه که دهتوانیت کهم و زۆر به دابین کردنی مه یله کانی خۆی له باری دهروونییه وه جیگیر بیت. له م ئاراسته یه دا که سایه تی لوزان و شاری پاریس وه ک نه ویدی، کارتیکه ری راسته وخۆی له سه ر په وتی به سووژه بوونی کاوه دا ههیه. ئەو که خۆی به تاکیکی کوردی ولاتپاریز ده زانیت، سه ره پای ئەوه ی که ئیستا له ولات و ره سه نایه تی خۆی دوور بووه ته وه، به ردهوام ناماژه بۆ کوردستان و فره ههنگی کوردی دهکات. ئەم بابته به بۆخۆی هۆکاریکه بۆ گه ورتهر بوونی قه لشتی پیش بووناسانه ی ناو ناخودئاگای کاوه.

کاوه له درێژه دا ده لیت: «ئیمه مانان ناتوانین تام له هیچ جوانیه ک بکهین گهر به خه م و خه فه ته وه لوول نه درایی، تۆ کوردان باش نانسیت ...» (۴۰). ئەم وته یه پیشانده ری بۆشایی نیو ناخودئاگای که سی و کۆیی کوردانه. ئە گهرچی کاوه هۆکاری ئەم خه مه به ردهوامه به دۆخی ژیا نی کورد ده زانیت، به لام ئەم خه مه له گۆشه نیگایه کی تره وه ده ره نه جامی بۆشاییه سه بارت به دابه شبوون له ناسنامه ی سووژه ی کورددا. ههروه ها که له چیرۆکه که دا دوویات ده بیته وه، سووژه ی کورد هیچ کاتیک نه یوانیه ولاتی خۆی به شیوه ی یه کپارچه ببینیت. ولات وه ک هیما یه ک له دایک، به ردهوام ده ورکی گرنگی له ره وتی به سووژه بوونی تاکدا گیراوه. سووژه ی کورد به ردهوام له بهر نه بوونی یه کیتی له گه ل ولاتا و به هۆی تیکچوونی پیوه ندی و ئەمه ویتی له گه ل دایکی زه ییندا هه رده م نه یوانیه به شیوه یه کی ته ندروست بۆ ده قه ری زه نیی خه یالی به ره پته وه و بۆیه ش له بابته ی خه یالی دا تووشی ته نگه ژه یه.

سووژه ی کورد، وه ک سووژه ی په روه ده کراوی هه موو جقاتیکی نه ریته وان، بابته ی خه یالی به ته واوی به شیوه ی ئاسایی تی نه په راندووه. بۆیه بۆشایی له ناسنامه ی سووژه ی کورددا له م رووه وه زۆرتر له سووژه کانی تر وه به رچاو ده که ویت. به هه مان شیوه که له چیرۆکه که دا ئاشکرا یه، کاوه هه ول دههات له ریگه ی زمان و ئەده ب و چیرۆکه وه له بابته ی خه یالی تی په ری ت. ئەو خۆی وه کوو زوربا و فلۆبیر وینا دهکات. ئەو ریگه یه ی که کاوه بۆ تی په رین له بابته ی خه یالی وه ک ئۆبژه پوتی a هه لی بژاردووه، گری دراوی زمانه و ریگه یه ک بۆ ده ربازبوون له قو ناغی ئاوینه یی له گۆریدا نییه. ریگه چاره که ته نیا له قو ناغی هیما ییندا ده رده که ویت. له ئاکامدا بۆشایی ناسنامه ی سه رچاوه گرتوو له نه بوونی ئەزمونی بابته ی خه یالی، به ردهوام به هه مان چه شن ده مینیتته وه. بیجگه له و بۆشاییه ی که له زه یینی سووژه دا دروست بووه، ده توانین ناماژه بۆ به ستینی پیکه اتنی ئەم بۆشاییه بکهین که له کۆمه لگا وه سه رچاوه ده گری ت. نه بوونی ولاتیکی یه کپارچه و کیانیکی سیاسی سه ره به خۆ،

ههست به پارچه‌پارچه بوون و ژێردهستهیی و بی‌دهسه‌لاتی، بووته هۆی پیکهاتنی بۆشاییه‌کی سیاسی که به‌ردهوام له کۆمه‌لگادا ده‌نۆندریتهوه و کارتیکه‌ریی ئهم بابه‌ته له سه‌ر زه‌ینییه‌تی که‌سیی سووژه‌ی کورد و زه‌ینییه‌تی کۆیی جقاتی کوردی، پیکهاتنی بۆشایی ناوبراوی له‌ی که‌وتۆتهوه. سوپژیکتیفیه‌تی کاوه له سه‌ر ئهم بۆشاییه دامه‌زراوه. پارچه‌پارچه‌بوون بووته هۆی فۆرم‌گرانی خودیکی پارچه‌پارچه و لیکداپراو که له ناخوداگایدا ئهم بۆشاییه ده‌نۆندریتهوه و سووژه به‌ردهوام له رێگه‌ی زمانه‌وه ئهو بۆشاییه ده‌گوازتهوه.

۲-۳- بۆشایی سۆز و ئه‌وین له «من ... تۆم ... خۆش ... ده‌وی» دا

۳-۲-۱- کورتە‌ی چیرۆکه‌که

خانمه دکتۆریک به‌ ناوی هێرۆ له نیو ژووره‌که‌یدا به‌ردهوام له نیو فانتازیدایه. دکتۆر هێرۆ رۆومهت و سه‌ر و رۆوی خۆی به‌ دل نییه و به‌ردهوام له چیرۆکه‌که‌دا ئهم بابه‌ته له پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ که‌سانی دیکه و له به‌ر ناوینه و له ته‌نیاییدا دووباره ده‌کاتهوه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌مه‌نی چۆته سه‌رێ و هه‌شتا به‌ ته‌نیا ده‌ژیت، تیپه‌رپوونی کات نازاری ده‌دات. د. هێرۆ شاره‌زا و پسه‌پۆری بواری توانستی قسه‌کردنی مرۆفه. که‌ کورپنکی لاو به‌ مه‌به‌ستی چاره‌سه‌رکردنی گرفتێ قسه‌کردن بۆ ژووره‌که‌ی ده‌هینن، کورپه‌که‌ سه‌رنجی راده‌کیشیت و په‌یتا په‌یتا له کاتی راهیناندا و له رسته‌کاندا ئاماژه به‌ بابه‌تانه ده‌کات و به‌ زمان ده‌ری ده‌بیرت.

۳-۲-۲- خودی ئارمانی دکتۆر هێرۆ

لهم چیرۆکه‌دا، به‌ پێچه‌وانه‌ی چیرۆکی پێشو که به‌ شۆیه‌کی گشتی بۆ سووژه‌ی کورد ده‌روانیت، هه‌ول دراوه ناخودئاگای سووژه‌ی تاکه‌که‌س بنۆندریتهوه. لهم رۆوه‌وه، ئهو بۆشاییه‌ی لهم چیرۆکه‌دا ده‌رده‌که‌وی جیاوازه له بۆشایی ناسنامه‌ی کۆیی که له به‌شی پێشدا تاوتوی کرا. لێ‌ده‌دا بۆشایی له چه‌شنی تاکه‌که‌سی و سۆزدارانه‌یه. دکتۆر هێرۆ که هه‌مما زینکی سه‌رکه‌وتوو و سه‌ربه‌خۆیه به‌ پێچه‌وانه‌ی چاوه‌روانیی خۆینه‌ر که به‌ که‌سیکی ته‌واو سه‌ربه‌رز و سه‌رکه‌وتوو چاوی له‌ ده‌کات، به‌ ده‌ستی بۆشاییه‌کی گه‌وره‌وه‌ ده‌نالینی. دکتۆر هێرۆ قۆناغه‌کانی سازبوونی سوپژیکتیفیه‌تی به‌ ئاسایی و دروستی تیپه‌راندوووه. لایه‌نی سۆزدارانه‌ی ژیانی دکتۆر هێرۆ، به‌ که‌م‌کوورپیه‌که‌نه‌وه، چ له ژیانی تاکه‌که‌سی و چ له نه‌ریتدا، بۆته هۆی کاراترپوونی خودی ئارمانی له سوپژیکتیفیه‌تی ئه‌ودا.

له سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که‌دا به‌رده‌نگ به‌ بیستنی رسته‌ی «من ... تۆم ... خۆش ... ده‌وی» (نه‌های، ۲۰۰۶: ۱۰۹) پێی وایه که‌سایه‌تی له توانستی ده‌ربڕیندا تووشی کیشه‌هاتوو و ئهم کیشه‌یه ده‌توانیت نیشانه‌یه‌ک بۆ نه‌بوونی ئه‌رکی دروستی بابه‌تی هه‌مما یین بیت. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ پاش قسه‌کردن له‌گه‌ڵ به‌رده‌سته‌که‌یدا ده‌رده‌که‌ویت که وه‌ها شتییک دروست نییه. دوا‌ی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی به‌رده‌سته‌که‌، که‌شی چیرۆکه‌که‌ ده‌گۆریت بۆ که‌شیکی لیل و خه‌ون‌ناسا. لهم مه‌ودایه‌دا به‌رده‌نگ له‌گه‌ڵ زه‌ینیه‌ترین لایه‌نی ناسنامه‌ی دکتۆر هێرۆ رۆوبه‌رپوو ده‌بیته‌وه که هه‌مان خودی ئارمانیه‌یه. بۆ نمونه، رۆوبه‌رپووونه‌وه‌ی دکتۆر هێرۆ له‌گه‌ڵ خۆیدا له نیو ئاوینه‌دا (۱۱۰)، ده‌مان‌خاته‌وه‌ بیه‌ر نواندنه‌وه‌ی قۆناغی ئاوینه‌ی لای لا‌کان و ده‌کریت په‌که‌م نیشانه‌ بۆ تاوتوی کردنی زه‌ینییه‌تی سووژه‌ییت.

دکتۆر هێرۆ، وه‌ک هه‌ر تاکیکی تر، پاش تیپه‌راندنی قۆناغی ئاوینه‌ی ده‌چینه‌ نیو ده‌قهری هه‌مما یینه‌وه. بۆیه‌ش ئه‌وه‌ی وه‌ک بیه‌ره‌وه‌ی له سه‌رده‌می زانکۆدا وه‌ بیه‌ری دینیته‌وه و له چوارچۆیه‌ی وشه‌دا ده‌ری ده‌بیرت، نواندنه‌وه‌ی بۆشایی زه‌ینییه‌تی دکتۆر هێرۆیه به‌ سه‌رنجدان به‌ ئه‌رکی بیه‌رگه‌یی ناخودئاگا. دکتۆر هێرۆ وه‌ک هه‌موو سووژه‌کانی تر له رپه‌وتی سووژه‌بووندا

بەردەوام بە شیوەی ناخودئاگا لە گەڵ مەیل، ئۆبژە پوتی a و بۆشایی ڕووبەر و دەبیتتەوه. ئەو گەرچی بە رۆاڵت ژنیکی ئاسایی و کۆمەڵایەتییه، بەلام لە کار و پیشە کەیدا ماوه بە ماوه بۆشایی ناوبراو کە پێوەندیی بە لایەنی ئەویندارانە ی ژبانی تاکە کەسییەوه هەیە، دەردەکەوی. ناسنامە ی دکتۆر هیرو گەرچی بەندە بە ناخودئاگای پێکھاتە مەندیهوه بەلام بۆشاییی ئاماژەبۆکراو، هەر کە خودی عەقلانی دادەمرکێ خێرا سەرھەلەدات. ئەمەش دژبەریی نیوان خودی عەقلانی و خودی ئارمانی لە سوێژیکتیفیتە ی دکتۆر هیرودا دەردەخات.

۳-۲-۳- مەیل بۆ دلدار: بۆشایی سۆزدارانە ی دکتۆر هیرو

ئەگەر ئۆبژە پوتی a کەسایەتی بە مەیل بۆ پەسەندیوون بزانی، بێگومان نابێ لە بیر ی بکەین کە وەرگرتن، لە ناخی خۆیدا بەسەر چەندین جۆری جۆراوجۆردا دا بەش دەکریت. دکتۆر هیرو پەسەندی کۆمەڵگایە، بەلام لە پێوەندییە تاکییەکاندا وەکوو ژنیکی، تا ئیستا داخواری و پەسەندیکی لە لایەن نوێنەری دلخواری رەگەزی بەرامبەرەوه یی نەگەشتوو و گەر پیشی گەشتوو ئیستا لە چاو ونە و نامادە نییە. ئۆبژە پوتی a لەبەر ئەوەی کە دوورەدەستە، لە رینگە ی مەیلەوه خۆی دەردەخات. هەر وەک لە بەشی بنەمای تیۆریکدا باس کرا، مەیل رەگی لە چشتی دلخواری؛ بۆیە دکتۆر هیرو زۆر جار داوا لە هیوا دەکات رستە ی «من ... تۆم ... خۆش ... دەوی» (۱۰۹ و ۱۱۰ و ۱۱۴)، دووبارە بکاتەوه. ئەو بۆخۆی دەزانیت کە ئەم رستە یە تەنیا لە بابەتی هێماینیادە و ئەم مەیلە بەردەوام یی وەلام دەمینیتتەوه. بەلام دووبارەبوونەوه ی جۆریکە لە چارەسەریی زەینی بۆ د. هیرو بە حوکمی ئەوەی خودی ئارمانی لای ئەو بەم رستە یەوه مەودای دەرختنی بۆ دەستەبەر دەکری.

ئۆبژە پوتی a لە شیوەی تردا وەک مەیل بۆ پێداھەلدان و بەجوانزانی خۆی دەردەخات. بۆ نمونە، ئەو رستانە ی خوارەوه دەرخەری ئەو خەسلەتەن: «تۆ زیرەکی ... ئیستا بە جوانی ... قسەش دەکەیت ...»، «چاو لە من کە و بلی، تۆ جوانی ...» و «چاوت ... زۆر جوانە ...» (۱۱۳). هەموو ئەم رستە و دەستەوشانە ئاماژە بۆ مەیلیکی یی وەلام و چارەسەرنەبوو لە ناسنامە ی دکتۆر هیرودا دەکەن. بۆشایی وەک بنەمای سەرکەیی مەیل و چشتە دلخواریکان لەم بەشەدا وەبەرچاو دەکەویت. ئەم بۆشاییە سەبارەت بە کەسایەتی دکتۆر هیرو بەتەواوی بۆشاییەکی سۆزدارانە یە کە کاریگەریی لە سەر رەوتی بەسوورەبوونی و چۆنییتی هەلسوکتە یی لە ژبانی کۆمەڵایەتیدا داناو. نواندنەوه ی دەرەکی ئەم کاریگەرییە لە چیرۆکە کەدا دەتوانیت لە دوو خالی بەرچاودا سەرنجەکان بەرەو لای خۆی راکیشیت. یە کەم ئەوەی کە دکتۆر هیرو نەخۆشەکانی تر وەرناگریت و پێی باشترە کاتی خۆی لە گەڵ هیوادا تیپەرینیت، چونکە لە رینگە ی هیواوه وەلامیکی کەم تا زۆر ناتەواو بۆ مەیلی خۆی دەستەبەر دەکات. خالی دووم ئەوەیە کە شیوە ی ڕووبەر و بوونەوه ی دکتۆر هیرو لە گەڵ بابەتی کاتدا و هەول بۆ وەستاندن، لەیۆ سەرچاوه دەگریت کە پێی وایە هەرچی زۆرتر کاتی خۆی لە گەڵ هیوادا تیپەرینیت، زۆرتر ئەم بۆشاییە پر دەکاتەوه. دیارە ئەمانە کۆمەلێ بیری پێشوەختەن کە ناخودئاگا داویەتی و دکتۆر هیرو بە شیوەیەکی هۆشیارانە ئەو کارانە ناکات.

لە باری کۆمەڵایەتیەوه دەتوانین ئاماژە بۆ ئەو بۆشاییە بکەین کە سەرچاوه کە ی لە ناو کۆمەلگای نەریتیادیە و وەها بەستییک نامادە نییە تا سوورە بە ئاسانی و یی ئەوە ی ڕووبەر ووی کیشە ییتەوه، هەست و سۆزی خۆی دەربرییت، بە تایبەت گەر سوورە کە خانمیکی ناودار ییت. نەبوونی پێوەندییە تاکییەکان و سنوورداریوونی پێوەندییە سۆزدارانە کان و تا رادەییەکی زۆر رۆانیی نەریتی بۆ ئەو بابەتانە لە لایەن کۆمەلگای نەریتەوانەوه، بووتە هۆی ئەوە ی ئەم چەشنە پێوەندی و هەست و سۆزانە سەرکوت بکری و رەوتی ئاسایی خۆیان تیپەر نەکەن. لە کۆمەلگای نەریتیدا، لەبەر ئەوە ی لە باری فەرھەنگییەوه زۆر بابەت رەوتی خۆی بەتەواوی و بە دروستی نەپێواوه یان تەنانەت بەری یی گیرداوه، سوورە لە دوو پێمانیکی یی ناکامدا راگیارە. لە دۆخی ئاماژەبۆکراودا ئەو جۆرە بۆشاییانە سەرھەلەدەن و بە شیوە ی ناخودئاگا دەردەخرین.

لەم چیرۆکەدا بۆشایی سۆزدارانە لە ناخودئاگای کەسایەتیی سەرەکیدا کەلە کە بوو و لە ئاکامدا لە زماندا خۆی دەرخواستوو. ئەمەش تا ئەو ئاستەبە کە تەنانەت ناوی چیرۆکە کەشی گرتۆتەو.

۳-۳- بۆشایی زەینیەتی مۆدێرن لە «عەینەک و سەمەک» دا

۳-۳-۱- کورته‌ی چیرۆکە

دوو برا لە گەڵ خوشکێک لە بنەمەلەیه‌کی هەزاردا بی دایک و باوک دەکەون و کە تۆزێ گەوره دەبن دەست دەکەن بە پیشەیی دانداسازی بە شیوه‌ی سونەتی. میرزا مارف، برای گەورەتر، لە نیۆ خەلکدا بە کەسێکی تیگە‌یشتوو ناسراوه و پرس‌و‌پرای پێ‌دە‌کری. برا بچووکە کە، مام عەزیز، کە فە‌گپری چیرۆکە‌کە‌شە، هەر بە هەمان پیشە‌و‌ه سەر‌قالە. ئەم دوو برایە زۆریان هەز لە ژن‌هێنانە، بە شیوه‌یه‌ک کە هەردووکیان چە‌ندین ژنیان یە‌ک لە دوا‌ی یە‌ک ماره‌ کردوو. لە‌بەر ئە‌وه‌ی تە‌مه‌نیان دە‌رواته‌ سە‌ری، گوی و چاویان وە‌ک پێ‌شتر نایینت و ناییسیت و کێ‌شە‌یان بۆ دروست بوو. میرزا مارف بە پێ‌دا‌گریی مندا‌لە‌کانی دە‌روات بۆ لای پزیشک و عە‌ینه‌کی بۆ دروست دە‌کەن و لە چاوی دە‌نیت. هە‌ردووکیان بە مە‌به‌ستی کرینی کە‌لوپە‌لی ددان‌کێ‌شان دە‌رۆن بۆ گوندی‌کی نزی‌ک خۆیان. لە‌و‌ی میرزا مارف چاوی بە کچیک دە‌کە‌و‌یت کە پێ‌ی وایە هە‌مان کچە‌ کە لە سەر‌دە‌می لا‌ویدا دلێ پێ‌وه‌ بوو؛ بۆ‌یه‌ ئە‌و دا‌وای لێ‌دە‌کات شوی پێ‌بکات و بی‌تە‌ ها‌وسە‌ری. پاش ئاش‌کرا‌بوونی مە‌به‌ستی میرزا مارف، بنە‌مە‌لە‌ و ئامۆ‌زای کچە‌ کە ماره‌‌کرا‌وی ئە‌وه‌، هێ‌رشێ بۆ دە‌بن و لێ‌ی دە‌دن، بە‌ جۆ‌ری‌ک کە پە‌کی دە‌کە‌و‌یت. برا‌کە‌ی (مام عە‌زیز) دە‌یباتە‌ نە‌خۆ‌ش‌خانه‌ و پاش چە‌ند رۆژ لە‌و‌ی دە‌م‌ریت. لە‌ کۆ‌تاییدا برا بچووکە‌ کە دلێت کاکم لە‌بەر ئە‌وه‌ی عە‌ینه‌کی لە‌ چا‌و نا‌بوو دە‌رده‌ چوو، دە‌نا‌وای بە‌ سە‌ردا نە‌دە‌هات. کە‌وایە ئە‌من سە‌مە‌ک لە‌ گوی ناکە‌م نە‌کا تووشی کێ‌شە‌ی لە‌و چە‌شە‌نە‌م.

۳-۳-۲- ناخودئاگای بە‌هێزی مام عە‌زیز

چیرۆکە‌کە‌ گەرچی مۆ‌ری‌کی تە‌نزاو‌یشی هە‌یه‌ بە‌لام لە‌ هە‌نا‌وی خۆ‌یدا چە‌ندین حە‌قی‌قه‌تی سە‌بارە‌ت بە‌ سو‌پزێ‌کتی‌هێ‌تی تا‌کی و کۆ‌یی دەر‌خستوو. چیرۆکە‌کە‌ بە‌م ر‌سته‌وه‌ دە‌ست پێ‌دە‌کات: «کاکە‌ هەر ئە‌وه‌ندە‌ت لێ‌ ح‌الیم کە‌ لی‌وت دە‌جو‌لێ‌نێ‌یه‌وه‌، دە‌نا خۆ‌ نازانم دە‌لێ‌ی چی ...» (ر‌ه‌مە‌زانی، ۱۳۷۷: ۵۹). هەر لە‌م یە‌کە‌م ر‌سته‌ی سەر‌ه‌ت‌ای چیرۆکە‌کە‌وه‌، کاکل و کرۆ‌کی سەر‌ه‌کیی بابە‌تە‌کە‌ شار‌درا‌و‌تە‌وه‌. لێ‌رە‌دا بە‌ شیوه‌ی خوا‌ستنی، ئام‌اژە‌ بۆ دوو هێ‌مانە‌ی دیتن و بی‌ستن دە‌کات کە‌ هەر یە‌ک لە‌م دوو بابە‌تە‌، لە‌ شیوه‌ی تیگە‌‌یشتن و ر‌ه‌وتی پێ‌ش‌کە‌وتن و ئاقاره‌ جیا‌جیا‌کانی مە‌ع‌ریفه‌ و زان‌ست‌دا و هەر‌و‌ه‌ها لە‌ پ‌رۆ‌سه‌ی نو‌پ‌و‌نه‌وه‌دا دە‌ورێ‌کی بە‌ر‌چا‌ویان گێ‌را‌وه‌. دە‌توانین عە‌ینه‌ک و سە‌مە‌ک وە‌ک هێ‌مایە‌ک بۆ مۆ‌دێ‌رنیتە‌ و ژبانی نو‌ی و ئام‌یری تازه‌ لە‌ قە‌ڵە‌م بە‌دین. ئام‌اده‌یی کۆ‌مه‌‌لگا بۆ وەر‌گرتنی مۆ‌دێ‌رنیتە‌ و چو‌ونه‌ نی‌و ئە‌و ر‌ه‌وتە‌وه‌، لە‌م دە‌قه‌دا لە‌ زە‌ینی‌ه‌تی سو‌وژە‌دا نو‌ین‌درا‌و‌تە‌وه‌.

دوانە‌ی چا‌و و گوی لە‌ سەر‌دە‌می جیا‌جیا‌دا سەر‌نجی پێ‌درا‌وه‌ و هە‌ندێ‌ک لە‌ فی‌لسو‌فان و بی‌ر‌مه‌ندان و نو‌وسەر‌ان ر‌ای خۆیان لە‌ سەر ئە‌م بابە‌تە‌ دە‌ر‌پ‌ر‌یوه‌ یان بە‌ شیوه‌یه‌ک با‌و‌ر‌پ‌یان بە‌ یە‌ک‌ینک لە‌م دوانە‌ بوو و کە‌ل‌کیان لێ‌ وەر‌گرتوو. نمو‌ونه‌ی ئاش‌کرا لە‌ یۆ‌نانی کە‌ونا‌رادا بریتییە‌ لە‌ جیا‌وا‌زیی مام‌ه‌لە‌ لای ئە‌‌فلاتوون و سو‌قرات. ئە‌‌فلاتوون با‌یه‌‌خ‌یکی ئە‌‌وتۆ‌ی بۆ بی‌نین لە‌بەر‌چا‌و دە‌گرت و سەر‌نج‌یکی تاییه‌تی بە‌ دیتن دە‌دا. دە‌قه‌‌کانی ئە‌‌فلاتوون دە‌بین‌د‌رێ‌ن چون‌کە‌ نو‌وسرا‌ونه‌تە‌وه‌، بە‌لام لە‌ بە‌رام‌به‌ردا سو‌قرات بە‌ قسه‌‌کردن و گوی‌گرتن، فە‌لسە‌فه‌ی خۆ‌ی ب‌لا‌و دە‌کر‌د‌وه‌ و گر‌نگی بە‌ نو‌وسین نە‌دە‌دا. بە‌ هۆ‌ی پێ‌ش‌کە‌وتنی

ته کنۆلۆژییهوه، ده کرێ دهنگیش توّمار بکریت و له هه موو کات و ساتیکدا بلاو بکریتتهوه و هه مووان ده توانن گوپی لی بگرن. لێزه دا دهنگیش وه ک نووسینی لی دیت و ئه و کیشه یه که سو قراتیهه کان رووبه پرووی نووسینیان ده کردهوه، که ده که ویتته بهردهستی هه موو که سیک و هه ر که سیک خویندنه ویه کی بو ی هه به، به روکی دهنگیش ده گریتهوه و ئه گه ر دهنگه که راسته و راست نه ییت، ئه و ره خنه یه ده یگریتهوه.

دوانه ی چاو و گو ی یان بیستن و بینین، بابه تیککی تاک ره هه ند و ساده نییه که یه ک بریاری له سه ر بدریت. ئه م پرسه له هه ر ناقار و ده فه ریکدا پیناسه ی جیاوازی تایهت به خو ی هه یه. چاو و گو ی دوو چه مکی نه گو پی تاک نین که هه موو کاتیک و له هه موو بواریکدا واتایه کی دیار و ده ستینشان کراویان هه ییت؛ به لکوو له شوین کاتی خو یاندا به ئاراسته ی خو یان ده رو ن و ده وری خو یان دیاری ده که ن. ئه م دوو تیگه هه له ئه ده ب، زمان، فه لسه فه، هونه ر، کو مه لئاسی و ئایین و لقه کانی تر دا ده یی به پیی چوار چیوی مه عریفی و بواری خو ی تاوتوی بکرین و خاله لاواز و به هیزه کانیان لیک بدریتتهوه.

چاو و گو ی، دوو ده لاقه ی تیگه یشتن و مه عریفه و تیپرامانن بو وردبوونه وه له ده فه ری تازه و جیهانی نو ی. نانا ماده یی بو هاتنه ده ره له نه ریت و چوونه نیو قو ناغیککی تره وه، له م ده قه دا و به سه ر نجان به زهینییه تی سووژه ی کورده وه نویندرا وه ته وه. له کو مه لگای پاشکه و تو ودا هه موو ژیان و بوون و خه یال و ناواتی سووژه له رابردو ودا په نگ ده خواته وه و وه کوو سه رده مه یکی زپین پیناسه ی ده کات. ئه م شیوه تیپروانیه، چه شنیک روو له دو ابوونه و چاو و زهینی سووژه به سه ر دا هاتوو و گو پرا نکارییه کانا که پیوسته جبه جی بییت، داده خات.

مام عه زیز ئه گه رچی برا که ی مردو وه، به لام خه لکی هه ر به ناوی ئه وه وه (میرزا مارف) بانگی ده که ن و ده یناسن؛ واته که سایه تی سووژه ده خریتته لاه و ته نیا له تایه تمه ندیه کی هاو به شدا (دانا سازی) کورت ده کریتته وه که بو ئه و خه لکه ناسرا وه و له گه لیدا ئاشنان. هه رو هها هه موو ژیا نی سووژه له یه ک ره هه ندا کورت بو وه ته و به یه ک ئاراسته دا تی ده په ریت و، کار و پیسه و پا ره کو کرد نه وه و هه ر کاریککی دیکه له پیناو ژن هیناندا یه. ئه م تاک ره هه ندی و سنووردارییه و نه بوونی بزاردی جو را و جو ر له ژیا ندا، خو ی یه کی له مو رکه کانی کو مه لگایه کی نه ریت ته وه ری دا خرا وه که زهینییه تی سووژه پیک ده هیئت و جیهانی سووژه ده خو لقی نییت. هه ر ئه م دا خرا وه یی کو مه لگا، له سه ر شیوه ی بیر کرد نه وه و تیگه یشتنی سووژه کارتیکه ری به رچاوی ده ییت، به چه شنیک که میرزا مارف کاتیک قایل به له چا و کردنی عه ینه ک ده بییت که را ده یه کی زور له بینایی له ده ست دا وه. له وه ها کو مه لگایه کدا سووژه یه کی دو گم و خو پاریز ده رده که ویت که ناتوانیت له گه ل گو پرا نکارییه کانا خو ی ریک بخات و ته نانه ت ئه گه ر گو پرا نیکیش بیته ئارا وه، زور دره نگ و به ناچار خو ی له گه لیدا ریک ده خات.

کاتی میرزا مارف له سه رده می پیریدا چاوی به کچی ک ده که وی که زور له و کچه ده چیت له تافی لاویدا دل ی پیوه بو وه و پی نه گه یشتوو، ریک ده چیتته وه بو رابردوو و بی ئه وه ی گو مانیککی لا دروست بییت، ئه و کچه به هه مان کچی سه رده می لاوی خو ی ده زانییت. مام عه زیز له به ره ئه وه ی نایه وی رووبه پرووی جیهانی نو ی ببیتته وه و پیی خو شه له هه مان سه رو به نددا سه یر بکات که له زهینیدا چه قی به ستوو، ته نانه ت ئه م که مو کوو پی (گو ی گرانی) یه به ده رفه تیک ده زانییت بو ئه و مه به سه ته. بو یه ده لیت: «ده ترسم منیش شتیکی وا بیستم بیته مایه ی مه رگم» (۷۶). گه شه نه کردنی ئه و واقیعه خوازییه له زهینییه تی سووژه دا، بو وه ته هو ی پیکه اتنی ئه و جیهانه نا وه کی و زهینییه جیاواز و دوور له واقیعه و، هه موو لایه ن و ده فه ریککی تری سووژه ی له با ری ژیا ن و هزر و زانیارییه وه دا گیر کردوو و به پیی ئه و نه ریتانه ی له رابردوو وه خو ی گوا سترو وه ته وه بو ئیستا، دا ی پرستوو.

له‌م ده‌قه‌دا هه‌موو کرده‌وه و کاردانه‌وه‌یه‌ک به‌چه‌شێنیک نوێندراوه‌ته‌وه که له‌سه‌ر بنه‌مای نه‌ریت و چوارچێوه‌ دیاره‌کانی کۆمه‌لگایه‌کی تاک‌ده‌نگ و پیاوسالاره و هیچ رهنگیکی پیشکەوتنی پێوه‌ دیار نییه. به‌شێوه‌ی ئەزمونی و بێج‌ ئه‌وه‌ی خولێکی تایبەت و پەسپۆرانه‌ بێنن، پێشه‌ی ددان‌سازی فێر‌ده‌بن، کۆمه‌لێش‌ ئه‌مه‌ی لا‌ په‌سه‌نده. کاتی‌ ده‌چن‌ بۆ‌ گونده‌که‌ تا هه‌ندێ‌ له‌و‌ که‌لوپه‌لانه‌ی‌ له‌ ده‌روه‌ هاتوه‌ بکرن، ده‌رده‌که‌وێت‌ ئه‌م‌ نامێزانه‌ نرخیکی‌ که‌می‌ هه‌یه‌ و ئه‌مان‌ پێی‌ خۆش‌حاله‌ ده‌بن، که‌چی‌ بۆ‌خۆ‌ی‌ نیشاندهری‌ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌م‌ نامێزانه‌ له‌ وڵاته‌ ده‌ره‌کییه‌کانه‌دا‌ باوی‌ نه‌ماوه‌ و وه‌کوو‌ کالایه‌کی‌ بێ‌که‌لکن‌ و له‌و‌ وڵاتانه‌وه‌ سه‌ر‌ ده‌ردێنن‌ که‌ پیشکەوتنیان‌ به‌ خۆیان‌ه‌وه‌ نه‌دیوه‌.

یه‌کێ‌ له‌ بن‌واتا‌ فره‌باته‌کانی‌ ئه‌م‌ ده‌قه‌، ژن‌هێنان‌ و ژن‌ماره‌کردنه. له‌ کۆمه‌لگای‌ نه‌ریت‌ه‌وه‌ردا‌ له‌به‌ر‌ یه‌که‌ده‌سته‌بوونی‌ سیسته‌مه‌ جیا‌جیا‌ فه‌رهبه‌نگی‌ و یاسایی‌ و ئایینییه‌کان‌ و ئاراسته‌ی‌ ناهاوسه‌نگی‌ لێک‌دژ، گرفت‌ی‌ جۆراوجۆر‌ دینه‌ کایه‌وه. سووژه‌ له‌م‌ به‌سته‌ینه‌دا، به‌ حوکمی‌ ئه‌وه‌ی‌ به‌ته‌واوی‌ له‌ ژێر‌ کاریگه‌ری‌ ناخودئاگادایه‌ و ناخودئاگاش‌ له‌ سه‌ر‌ نه‌ریتی‌ کۆمه‌لگای‌ تاک‌رهبه‌ند‌ دامه‌زراوه، له‌ مه‌نتقی‌ نوێ‌ پێر‌ه‌وی‌ ناکات. ته‌نانه‌ت‌ کاتی‌ ده‌یه‌وێ‌ ئه‌وه‌ی‌ مه‌به‌سته‌یه‌تی‌ به‌ به‌رامبه‌ره‌که‌ی‌ بیسه‌لمی‌تێت، له‌ جیاتیی‌ به‌لگه‌هێنانه‌وه‌ بۆ‌ قسه‌که‌ی‌ له‌ ئاکام‌دا‌ په‌نا‌ ده‌باته‌ به‌ر‌ زه‌بر‌ و زۆر‌ و هێزی‌ جه‌سته‌یی‌. له‌ سه‌ره‌تای‌ چیرۆکه‌که‌دا‌ بۆ‌ سه‌لماندنی‌ راستی‌ و دروستیی‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌ ژن‌هێنان‌ مافی‌ خۆیه‌تی‌ و که‌س‌ بۆ‌ی‌ نییه‌ رووبه‌رووی‌ ره‌خنه‌ی‌ بکاته‌وه، له‌گه‌ل‌ به‌رامبه‌ره‌که‌یدا‌ مه‌چه‌ک‌ لێک‌ هه‌ل‌ده‌پێکن‌ و له‌ ئاکام‌دا‌ قسه‌ی‌ ئه‌و‌ که‌سه‌ راست‌ ده‌رده‌چیت‌ که‌ مه‌چه‌کی‌ به‌هێزتر‌ بووه؛ واته‌ پشت‌کردن‌ له‌ مه‌نتق‌ و به‌لگه‌ و زانیاری‌.

۳-۳-۳- بۆشایی زهینییه‌تی مۆدێرن

ناناماده‌یی‌ زهینی‌ بۆ‌ وه‌رگرتنی‌ گۆر‌ان‌کارییه‌کان‌ له‌ ناخودئاگای‌ تاکه‌که‌سی‌ و کۆیی‌ گه‌لانی‌ رۆژه‌لانی‌ ناوه‌راست‌ به‌ گشتی‌ و کورد‌ به‌ تایبه‌تی‌ ده‌بسی‌ندری‌. نموونه‌یه‌کی‌ به‌رچاو‌ که‌ له‌ گه‌ل‌ ناو‌نیشانی‌ چیرۆکه‌که‌ش‌دا‌ یه‌که‌ده‌گه‌ر‌ه‌وه‌ بریتییه‌ له‌و‌ ناو‌ و ناتۆرانه‌ی‌ سه‌ده‌یه‌ک‌ له‌مه‌وه‌به‌ر‌ له‌ لایه‌ن‌ خه‌لکه‌وه‌ ده‌به‌خشرانه‌ ئه‌و‌ که‌سانه‌ی‌ به‌ شێوه‌یه‌ک‌ له‌ شێوه‌کان‌ که‌لکیان‌ له‌ نامێره‌ نوێن‌کان‌ وه‌رده‌گرت. بیره‌م‌ند‌ و سیاسه‌توانی‌ فارسی‌ سه‌ره‌تای‌ سه‌ده‌ی‌ بیسته‌م، محهم‌مه‌د‌ عه‌لی‌ فروو‌غی، له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی‌ خۆیدا‌ ئاماژه‌ بۆ‌ ئه‌وه‌ ده‌کات‌ که‌ له‌ سه‌ده‌می‌ لاویدا‌ ته‌نها‌ به‌ هۆی‌ به‌کارهێنانی‌ عه‌ینه‌که‌وه‌ له‌ بۆنه‌یه‌کی‌ ئایینیدا‌ به‌ خوانه‌ناس‌ له‌ قه‌له‌م‌ دراوه (۱۳۹۷: ۷۵). له‌م‌ کورته‌چیرۆکه‌ی‌ به‌رده‌سته‌یش‌دا‌ کاردانه‌وه‌ی‌ خه‌لکی‌ ئاسایی‌ له‌ هه‌مبه‌ر‌ ده‌رکه‌وته‌ و نیشانه‌کانی‌ مۆدێرنیته‌دا‌ به‌ چه‌ندین‌ شێوه‌ نوێندراوه‌ته‌وه. «گیان؟ هه‌هه‌! فه‌رمووت‌ باش‌ ماوم؟ وه‌لا‌ حه‌فتا، هه‌شتا‌ ده‌بم، به‌ خولای‌ وه‌ک‌ که‌ل‌ وابووم، ...» (۵۹). برای‌ چکۆله‌ گوێی‌ زۆر‌ سه‌نگین‌ بووه‌ و نایسیت؛ ئه‌مه‌ هێما‌یه‌که‌ له‌ کۆمه‌لگای‌ ناناماده‌ بۆ‌ وه‌رگرتنی‌ مۆدێرنیته‌. ئه‌و‌ بێج‌ ئه‌وه‌ی‌ له‌ پرسیاره‌کان‌ تی‌بگات‌ (له‌به‌ر‌ گوێ‌ گرانی‌)، خۆی‌ هه‌لیان‌ ده‌بژێرت؛ هه‌موو‌ پرسیاره‌کان‌ له‌ بازنه‌ی‌ زانیارییه‌کانی‌ خۆی‌ و ئه‌و‌ باب‌ه‌تانه‌ی‌ ئاره‌زووی‌ لی‌ده‌کات، ده‌سوورپێته‌وه. که‌واته‌ درێژه‌ی‌ ده‌قه‌که‌ به‌ هه‌مان‌ ئا‌قاردا‌ تی‌ده‌به‌رپێت. واته‌ ئایدیۆلۆجییه‌کی‌ نه‌ریت‌ه‌وه‌ر‌ و بنا‌ژۆخ‌وازان‌ و دوور‌ له‌ واقیع‌ و داخراو، زینی‌ سووژه‌ی‌ داته‌نیوه‌ و هه‌ر‌ یه‌ک‌ له‌مانه‌ له‌ ده‌روه‌ی‌ زهینی‌ سووژه‌دا‌ به‌ شێوه‌ی‌ پیکه‌اته‌مه‌ند‌ له‌ لایه‌ن‌ دامه‌زراوه‌ و سیسته‌می‌که‌وه‌ پالپشتیی‌ لێ‌وه‌ ده‌کریت. له‌ کۆتایی‌ چیرۆکه‌که‌دا، سووژه‌ به‌ پشت‌به‌ستن‌ به‌ به‌لگه‌یه‌کی‌ نابه‌جیی‌ و ناعه‌قلانی‌ و دوور‌ له‌ واقیع، پاساو‌ دینێته‌وه‌ بۆ‌ به‌کارهێنانی‌ سه‌مه‌ک‌ و ده‌لێت: «ده‌ترسم‌ منیش‌ شتیکی‌ وا‌ بیستم‌ بیته‌ مایه‌ی‌ مه‌رگم» (۷۶). واته‌ هه‌ر‌ شتیکی‌ نوێ، به‌ هۆکاری‌ تینک‌چوون‌ و شپه‌زهیی‌ و له‌ناو‌چوون‌ ده‌زانیت. به‌و‌ عه‌قلانییه‌ته‌وه‌ که‌ جیهانی‌ نه‌ریت‌ پینکی‌ هێناوه، ناتوانیت‌ و قه‌ت‌ نا‌کریت‌ و ئه‌و‌ ده‌رفه‌ته‌ ده‌ست‌ نادات‌ که‌ رووبه‌رووی‌ باب‌ه‌ته‌ نوێیه‌کان‌ بیته‌وه. ئه‌و‌ روانینه‌ نه‌ر‌تینیانه‌ بۆ‌ باب‌ه‌تی‌ تازه، یه‌کێ‌ له‌و‌ به‌ربه‌ستانه‌یه‌ له‌ زهینی‌ سووژه‌دا‌ که‌ له‌و‌ پارادایمه‌ نه‌ریت‌ه‌وه‌رده‌دا‌ پیک‌ هاتوه‌.

۴- ئەنجام

لەم توێژینەوهیەدا کەسایەتییەکانی سێ کورتەچیرۆکی هاوچەرخێ کوردی بە گۆڕیدی بیروۆکە و بۆچوونی دەروونشیکارانە لە لاکانی هەلسەنگیندران و ئەوە پیشان درا کە چلۆن بۆشاییەکانی نیو ناخودئاگای کەسایەتییەکان لە ڕەوتی بەسووژەبوونی ئەواندا تینکچوویی و ناهاوسەنگیی دروست کردووە. هەرەهاش هەول درا بۆشایی ناو-سووژەیی کەسایەتییەکان کە بە ھۆی ئامادەبوونی کۆمەڵی تایبەتمەندییەوه ھاتوونەتە ئاراو، دەستینیشان بکری. لە چیرۆکی «لۆزان»دا ئەوە پیشان درا کە چلۆن کاو و ھەکوو نوێنەری سووژە کورد بە دەست بۆشاییەکی ناخودئاگاوە دەنالین. نووسەر ئەم بۆشاییە لە ڕینگە ڕووبەرپووبوونەوی مەیل بۆ لۆزان، دلبەرە ئەورووپییەکی کاو، و نەفرەت لە پەیماننامە ی لۆزان و ھەرەھا نەبوونی ئەزموونی بابەتی خەیاڵی دەنوێنیتەو. ھۆکاری بیچمگیریی ئەم بۆشاییە دەگەریتەو بۆ باری تایبەتی نەتەوویی و بەخشینی مۆرکی سیاسی لە ناسنامە کۆبی و تاکیی کەسایەتیی سەرەکی بەرھەمە کەدا. لە چیرۆکی دووھەدا نووسەر بە مەبەستی نواندنەوی بۆشایی سۆزدارانە دکتۆر ھیرۆ، شیوہی کی گێرانیوویی نوێخووانە ھەلدەبژێری. ئەم بۆشاییە لایەتییکی تاک و مۆرکیکی سۆزدارانە ھەیە، بەلام بە ھۆی چەشنی تایبەتی جفاکی کوردی و کۆتەبەندەکانی نەریتەو بۆتە بەشیک لە ناسنامە تاکیی کەسایەتییە کە. لە کورتەچیرۆکی سییەمدا، چۆنیەتی ناامادەیی سووژە کورد، بە تایبەت کەسایەتیی مام عەزیز، لە ڕووبەرپووبوونەو لە گەڵ مۆدیرنیتە و ھەر بابەتییکی نوێ و ھەرگرتنی، بە ڕەچاوکردنی دوانە چاو و گۆی لیک درایەو. لێرەدا بۆشایی ڕەنگییکی کۆمەلایەتی ھەیە و بۆتە مۆرکیکی فەرھەنگی لە ناسنامە تاک و کۆمەلدا.

لەم سێ چیرۆکەدا بە ڕەچاوکردنی دەور و کاریگەری مەیل، بە بۆشایی ناخودئاگای کەسایەتییەکان ئامازە کرا. لە کاویدا بە سەرنجدان بە دۆخی ئیستای کورد و نەبوونی ولاتیکی یە کپارچە، بۆشاییە کە لە چەشنی نەتەوویی و ناسنامەییە. لەبارە دکتۆر ھیرۆ بە سەرنجدان بە نەبوونی دلداریک لە ژیانیدا، بۆشاییەکی سۆزدارانە بە ئەژمار دیت و ئاخیزگە کەشی کۆتەبەندەکانی کۆمەلگای نەریتەوانە. لە کەسایەتیی مام عەزیزدا، بە ناامادەیی زەینییەتی سووژە کورد بۆ ھەرگرتنی ژیانی تازە و مۆدیرنیتە ڕەنگ دەداتەو و زالبوونی زەینییەتی سونەتی بە ھۆی بۆشایی و نەبوونی زەینییەتی مۆدیرنەو، بەری بە دینامیزمی فەرھەنگی بە شیوہی بگۆر و چالاک لە کۆمەلگای کوردیدا گرتووە. ئەم سێ چیرۆکە نە ک ھەر ھەولێ نواندنەوی بۆشایی دەدەن، بەلکوو دەشکری بلین لە سەر بۆشایی دامەزران. گەرچی سەرنجی ڕوانین لێرەدا لە سەر سووژەکتییەتی تاکە کەسییە، بەلام ئاشکرایە لایەنی ھاوشوہی ئەم بۆشاییە لە سووژەکتییەتی کۆمەلایەتیشدا دەرکەوتووە. ئەو جقاتە سووژە کوردی تییدا پەرورە دەکرت، لەبەر ھۆکاری ئامازەبووکراو نەیتوانیووە وەک سیستەمی فەرھەنگی و ژینگەییەکی تەندروستی کۆمەلایەتی ئامیز بۆ ناسنامە نەتەوویی، سۆز و ئەوین، مۆدیرنیتە و ئەزموونی نوێ بکاتەو. لێرەدا بەرھەمھێنان و بەرھەمھێنانەوی ئەم بۆشاییە لە لایەن تاکە کەس و جقاتەو، لە ئەنجامدا جووړیک پیوئیدی لە نیوان سووژەکتییەتی تاکە کەسی و کۆمەلایەتیدا دروست کردووە کە دەتوانین وەک دیالکتیکی ڕووخینەر ناوی لی بەرین، بە ھۆکی ئەو کەشیکی خولقاندووە کە تییدا هیچ جووړە ئازادییەکی بۆ دەربازبوون لەو بۆشاییە بۆ سووژە کوردی نەھیشتووەتەو.

سه‌رچاوه‌کان

کوردی

- حه‌سه‌ن، شیرزاد (۲۰۰۱). گه‌ره‌کی داھۆله‌کان. هه‌ولێر: ئاراس.
- ره‌حیمیان، محهمه‌د (۱۳۸۳). «کێشه‌ی مه‌عریفه و تراژیدیای نااماده‌گی له رۆمانی هه‌سار و سه‌گه‌کانی باوکم». دوو هه‌فته‌نامه‌ی رۆژه‌لآت، س. ۱، ژ. ۵.
- (۲۰۱۷). «مه‌یلی ره‌وایی و چێژێکی بریندار؛ خولیای گێڕانه‌وه له چیرۆکی ئەو بآئنده برینداره که منم». گۆڤاری رامان، ژ. ۲۳۶، ل. ۵۹-۶۶.
- ره‌مه‌زانی، محهمه‌د (۱۳۷۷). مرگینیی. سه‌قز: محهمه‌دی.
- سه‌جادی، به‌ختیار (۱۳۸۰). «سووژهی کوردی و چه‌شنه‌کانی باوک له هه‌سار و سه‌گه‌کانی باوکم-دا». گۆڤاری ده‌ق، س. ۲، ژ. ۲، ل. ۱۵۱-۱۷۴.
- (۲۰۰۹). «گێڕانه‌وی نوێکارانه و پیکهاته‌ی هونه‌ری له رۆمانی کوردیدا: خۆئنده‌وه‌ی گه‌وه‌ی به‌ختی هه‌لآله». گۆڤاری رامان، س. ۱۴، ژ. ۱۴۰، ل. ۲۹-۴۲.
- (۱۳۹۸). «گێڕانه‌وی کوردی له نیوان واقیعی خوازی و دژه‌واقیعی خوازیدا». سیمیناری ئەده‌بی هه‌وچه‌رخ، ۱۳۹۸/۹/۳۰ هه‌ولێر.

<http://kurdishbookhouse.com/ku/100-196> (رێککه‌وتی ده‌ستپێراگه‌یشتن، ۱۵ گۆلانی ۱۳۹۹).

قازی، مریم (۱۳۹۶). «بآئنده‌کانی دم با و شریخه‌ی تیکشکانی من».

<http://haje.ir/newsdetails.aspx?itemid=4002> (رێککه‌وتی ده‌ستپێراگه‌یشتن، ۷ رێبه‌ندان ۱۳۹۷).

نه‌هایی، عه‌تا. (۲۰۰۶). سه‌رجه‌می چیرۆکه‌کان. هه‌ولێر: ئاراس.

فارسی

- پاینده، حسین (۱۳۹۱). داستان کوتاه در ایران (داستانهای مدرن). جلد دوم، تهران: نیلوفر.
- پشابادی، یدالله (۱۳۹۰). بررسی تطبیقی و تحلیل شخصیت در آثار داستانی ثروت اباطه و شیرزاد حسن از دیدگاه روانشناسی و نقد ادبی. پایان‌نامه دکتري دانشگاه شهید چمران اهواز.
- (۱۳۹۶). «بررسی و تحلیل اندیشه‌های شیرزاد حسن (بر اساس منتخب آثار داستانی وی)». پژوهشنامه‌ی ادبیات کردی، صص. ۳۹-۵۸، سال سوم، شماره ۴، صص. ۳۱-۵۸.
- جعفری، علیرضا (۱۳۸۹). «دیدن یا شنیدن، مسئله این است: نگاهی به جایگاه چشم و گوش در شعر و ادبیات». نقد زبان و ادبیات خارجی، س. ۳، ش. ۵، صص. ۲۳-۴۷.
- حسینی، ساجد و به‌ختیار سجادی (۱۳۹۷). «بازنمایی امر نیمه خودآگاه در روایت از منظر روانکاوانه: بررسی شگرد جریان سیال ذهن در داستان کوتاه «فردا» اثر صادق هدایت». ادبیات پارسی معاصر، س. ۸، ش. ۲، صص. ۳۵-۶۲.

صنعتی، محمد (۱۳۹۱). «درباره‌ی ادیب ما و ادیب آن‌ها - روایتی از خودکامگی و پدرکشی در فرهنگ مرگ». <http://www.mohammadsanati.net/1390/t/psychoanalyticalthought/484> (تاریخ دسترسی، ۱ مرداد ۱۳۹۹).

فروغی، محمدعلی (۱۳۹۶). *خاطرات محمدعلی فروغی به همراه یادداشت‌های روزانه از سال‌های ۱۲۹۳ تا ۱۳۲۰*. به کوشش محمد افشین‌وفایی و پژمان فیروزبخش. تهران: سخن.

English

Easthope, Antony (1999). *The Unconscious*. London: Routledge.

Homer, Sean (2005). *Jacques Lacan*. London: Routledge.

Maleki, Hourieh, and Bakhtiar Sadjadi (2018). "The Emergence of Lacanian Ideal Ego in the Light of Ego Ideal in *Atonement*." *International Journal of English Language and Translation Studies*. Vol. 6, No. 2, pp. 132-142.

Lacan, Jacques (2006). *Écrits*. Trans. Bruce Fink, New York: W. W. Norton.

--- (1993). *The Seminar of Jacques Lacan, Book II: The Psychoses, 1955-56*. Trans. Russell Grigg. London: Routledge.

--- (1991). *The Seminar of Jacques Lacan, Book II: The Ego in Freud's Theory and in the Technique of Psychoanalysis, 1954-55*. Trans. Sylvana Tomaselli. Jacques-Alain Miller, Ed. New York: W.W. Norton & Co.

--- (1953). "Some Reflections on the Ego." *The International Journal of Psychoanalysis*, Vol. 34, pp. 11-17.

Lacan, Jacques and Maxwell J. Mehlman (1987). "Introduction to the Names-of-the-Father Seminar." October, Vol. 40, pp. 81-95.

Lane, Richard J. (2006). *Fifty Key Literary Theorists*. New York: Routledge.

Sadjadi, Seyed Bakhtiar (2010). *Investigating the Subject's Identity: The Critical Treatment of the Lacanian-Althusserian Dialectic and Subjectivity Formation in James Joyce's A Portrait of the Artist as a Young Man*. Exeter University.

Schmitz, Bettina and Julia Jansen (2005). "Homelessness or Symbolic Castration? Subjectivity, Language Acquisition, and Sociality in Julia Kristeva and Jacques Lacan." *Hypatia* 20. 22 May. 2011 <<http://www.jstor.org/stable/3811164>>.

Shepherdson, Charles (2000). *Vital Signs: Nature, Culture, Psychoanalysis*. London: Routledge.

Wolfreys, Julian (2003). *Critical Keywords in Literary and Cultural Theory*. London: Palgrave Macmillan.